

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาสามารถแบ่งผลการศึกษาออกเป็นลักษณะต่าง ๆ ได้ดังนี้ หัวข้อแรก แบ่งตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษาที่นำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา หัวข้อที่สอง แบ่งตามลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและการทำงาน หัวข้อที่สาม แบ่งตามลักษณะทั่วไปทางการศึกษาโดยทั้งสามหัวข้อข้างต้นถูกศึกษาโดยแบ่งแยกตามร้อยละการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา สำหรับหัวข้อที่สี่ ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละการเข้าชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ส่วนหัวข้อสุดท้าย เป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อร้อยละการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา โดยได้ผลดังนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของนักศึกษา

ลักษณะทั่วไปของนักศึกษาได้แก่ เพศ อายุ สถานที่อยู่อาศัย อาชีพของบิดามารดาและความถี่ในการเที่ยวกลางคืนเมื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับร้อยละการเข้าชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแล้วได้ผลดังต่อไปนี้

4.1.1 ลักษณะทั่วไปของนักศึกษาแยกตามร้อยละการเข้าชั้นเรียน

จากการสำรวจพบว่านักศึกษาเข้าชั้นเรียนในระดับสูงคิดเป็นสัดส่วนสูงกว่าร้อยละ 80 มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 73.2 เข้าชั้นเรียนในระดับกลางคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 – 80 มีร้อยละ 21.9 และเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำคิดเป็นสัดส่วนต่ำกว่าร้อยละ 60 มีเพียงร้อยละ 4.9 ซึ่งจำแนกตามลักษณะทั่วไปส่วนบุคคลได้ดังนี้

เมื่อจำแนกตามลักษณะของเพศพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71.4 และ 28.6 ตามลำดับ เพศชายมีการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำในสัดส่วนที่มากกว่าเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 7.4 และ 3.9 ตามลำดับ ส่วนร้อยละการเข้าชั้นเรียนในระดับกลาง เพศชายมีสัดส่วนในการเข้าชั้นเรียนมากกว่าเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 30.1 และ 18.6 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันเพศหญิงมีสัดส่วนของร้อยละการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงมากกว่าเพศชายคิดเป็นร้อยละ 77.5 และ 62.5 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างเพศกับร้อยละการ

เข้าชั้นเรียนพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ
เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

เพศ	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ชาย	13	53	110	176
	(7.4)	(30.1)	(62.5)	(100.0)
	(43.3)	(39.3)	(24.4)	(28.6)
หญิง	17	82	341	440
	(3.9)	(18.6)	(77.5)	(100.0)
	(56.7)	(60.7)	(75.6)	(71.4)
รวม	30	135	451	616
	(4.9)	(21.9)	(73.2)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 14.623**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ **แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามลักษณะของอายุพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 18-21 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 73.1 ส่วนที่เหลืออยู่ระหว่าง 22-29 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26.9 นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 22-29 ปี เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำในสัดส่วนที่มากกว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.0 และ 4.5 ตามลำดับ ส่วนการเข้าชั้นเรียนในระดับกลาง นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี มีสัดส่วนน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 22-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.3 และ 23.5 ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี มีร้อยละการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงในสัดส่วนที่มากกว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 22-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 74.2 และ 70.5 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ
เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

อายุ	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
18 ถึง 21	20	96	334	450
	(4.5)	(21.3)	(74.2)	(100.0)
	(66.7)	(71.1)	(74.1)	(73.1)
22 ถึง 29	10	39	117	166
	(6.0)	(23.5)	(70.5)	(100.0)
	(33.3)	(28.9)	(25.9)	(26.9)
รวม	30	135	451	616
	(4.9)	(21.9)	(73.2)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 1.111

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามสถานที่อยู่อาศัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยที่หอพักคอร์ทแมนชั้นเป็นสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาคือ บ้านบิคารดา คิดเป็นร้อยละ 37.7 นักศึกษาที่มีร้อยละการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำในสัดส่วนจากมากที่สุดไปหาน้อย มีสถานที่อยู่อาศัยคือบ้านเช่า หอพักคอร์ทแมนชั้น และบ้านบิคารดาคิดเป็นร้อยละ 7.3 5.2 และ 4.7 ตามลำดับ สำหรับสัดส่วนของนักศึกษาที่มีร้อยละการเข้าชั้นเรียนในระดับกลางเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อยคิดเป็นร้อยละ 39.0 26.0 และ 16.8 มีสถานที่อยู่อาศัยคือ บ้านเช่า หอพักคอร์ทแมนชั้น และบ้านบิคารดา ตามลำดับ สำหรับนักศึกษาที่มีร้อยละการเข้าชั้นเรียนระดับสูงในสัดส่วนจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดมีสถานที่อยู่อาศัยคือ บ้านญาติพี่น้อง บ้านบิคารดา หอพักคอร์ทแมนชั้น และบ้านเช่าคิดเป็นร้อยละ 83.8 78.5 และ 68.8 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างสถานที่อยู่อาศัยกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาจากค่า เพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ
เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

สถานที่อยู่อาศัย	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
บ้านเช่า	3 (7.3) (10.0)	16 (39.0) (11.8)	22 (53.7) (4.9)	41 (100.0) (6.6)
หอพักคอร์ตฯ	14 (5.2) (46.7)	70 (26.0) (51.9)	185 (68.8) (41.0)	269 (100.0) (43.7)
บ้านบิณฑาคารดา	11 (4.7) (36.7)	39 (16.8) (28.9)	182 (78.5) (40.3)	232 (100.0) (37.7)
บ้านญาติพี่น้อง	2 (2.7) (6.6)	10 (13.5) (7.4)	62 (83.8) (13.8)	74 (100.0) (12.0)
รวม	30 (4.9) (100.0)	135 (21.9) (100.0)	451 (73.2) (100.0)	616 (100.0) (100.0)
ค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 18.840**				

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ **แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามอาชีพของบิดามารดาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพ ค้าขาย
เจ้าของกิจการคิดเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือร้อยละ 39.6 รองลงมา มีบิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการ
รับจ้าง และเกษตรกร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.5 14.3 และ 13.8 ตามลำดับ นักศึกษาที่มีบิดามารดา
ประกอบอาชีพเกษตรกร รับราชการ และค้าขายเจ้าของกิจการ มีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนระดับต่ำ
เรียงจากมากที่สุดไปหาน้อย คิดเป็นร้อยละ 9.4 6.4 และ 3.7 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษา
ที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพทำงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ปรากฏว่ามีการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำเลย
นักศึกษามีบิดามารดาประกอบอาชีพ เกษตรกร รับจ้าง และค้าขายเจ้าของกิจการ มีสัดส่วนการเข้า
ชั้นเรียนในระดับกลาง เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.8 21.6 และ 21.3 ส่วน

นักศึกษาที่มีการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงด้วยสัดส่วนที่มากที่สุดและรองลงมาสองอันดับแรกคิดเป็นร้อยละ 88.1 และ 75.0 มีบิดามารดาประกอบอาชีพ ทำงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขายเจ้าของกิจการ และรับจ้างตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างอาชีพของบิดามารดากับร้อยละการเข้าชั้นเรียน พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาจากค่า เพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจาก ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดามารดากับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย พายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

อาชีพของบิดามารดา	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
เกษตรกร	8 (9.4) (27.7)	27 (31.8) (20.0)	50 (58.8) (11.1)	85 (100.0) (13.8)
ราชการ	10 (6.4) (33.3)	32 (20.4) (23.7)	115 (73.2) (25.5)	157 (100.0) (25.5)
รับจ้าง	3 (3.4) (10.0)	19 (21.6) (14.1)	66 (75.0) (14.6)	88 (100.0) (14.3)
ค้าขายเจ้าของกิจการ	9 (3.7) (30.0)	52 (21.3) (38.5)	183 (75.0) (40.6)	244 (100.0) (39.6)
รัฐวิสาหกิจ	- (0.0) (0.0)	5 (11.9) (3.7)	37 (88.1) (8.2)	42 (100.0) (6.8)
รวม	30 (4.9) (100.0)	135 (21.9) (100.0)	451 (73.2) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 17.171**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ **แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามความถี่ในการเที่ยวกลางคืนพบว่านักศึกษาที่เที่ยวกลางคืนน้อยกว่าเดือนละครั้งมีสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาที่ไม่เคยเที่ยวกลางคืนเลย และเที่ยวกลางคืน

มากกว่าเดือนละครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 43.7 24.2 และ 19.3 ตามลำดับ นักศึกษาที่เที่ยวกกลางคืนมากกว่าเดือนละครึ่งและเที่ยวกกลางคืนเดือนละครึ่งมีการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำด้วยสัดส่วนมากที่สุดและรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 8.4 และ 6.3 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับกลางในสัดส่วนมากที่สุดและรองลงมาคือนักศึกษาที่เที่ยวกกลางคืนมากกว่าเดือนละครึ่ง และไม่เคยเที่ยวกกลางคืนเลยคิดเป็นร้อยละ 34.5 และ 19.5 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับสูงด้วยสัดส่วนที่มากที่สุดและรองลงไปที่คือนักศึกษาที่เที่ยวกกลางคืนน้อยกว่าเดือนละครึ่งและเที่ยวกกลางคืน เดือนละครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 78.1 และ 75.9 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างความถี่ในการเที่ยวกกลางคืนกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาจากค่า เพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการเที่ยวกกลางคืนกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ความถี่ในการเที่ยวกกลางคืน	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ไม่เคย	7 (4.7) (23.3)	29 (19.5) (21.5)	113 (75.8) (25.0)	149 (100.0) (24.2)
น้อยกว่าเดือนละครึ่ง	8 (3.0) (26.7)	51 (19.0) (37.8)	210 (78.1) (46.6)	269 (100.0) (43.7)
เดือนละครึ่ง	5 (6.3) (16.7)	14 (17.7) (10.3)	60 (75.9) (13.3)	79 (100.0) (12.8)
มากกว่าเดือนละครึ่ง	10 (8.4) (33.3)	41 (34.5) (30.4)	68 (57.1) (15.1)	119 (100.0) (19.3)
รวม	30 (4.9) (100.0)	135 (21.9) (100.0)	451 (73.2) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 21.327**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ **แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

4.1.2 ลักษณะทั่วไปของนักศึกษาแยกตามความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา

จากการสำรวจพบว่านักศึกษาร้อยละ 51.5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาศึกษาในระดับกลางซึ่งได้เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.75 รองลงมามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงซึ่งได้เกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 2.75 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำซึ่งได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.5 และ 18.0 ตามลำดับซึ่งจำแนกตามลักษณะทั่วไปส่วนบุคคลได้ดังนี้

เมื่อจำแนกตามลักษณะทางเพศพบว่านักศึกษาร้อยละ 71.4 และ 28.6 ตามลำดับ เพศชายมีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำด้วยสัดส่วนที่มากกว่าเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 25.6 และ 15.0 ตามลำดับส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับกลางเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนของผลสัมฤทธิ์ในระดับนี้ใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 51.1 และ 51.6 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันเพศหญิงมีสัดส่วนของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงมากกว่าเพศชายคิดเป็นร้อยละ 33.4 และ 23.3 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างเพศกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า เพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและความสัมฤทธิ์ผลการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

เพศ	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสูงกว่า 2.75)	
ชาย	45	90	41	176
	(25.6)	(51.1)	(23.3)	(100.0)
	(40.5)	(28.4)	(21.8)	(28.6)
หญิง	66	227	147	440
	(15.0)	(51.6)	(33.4)	(100.0)
	(59.5)	(71.6)	(78.2)	(71.4)
รวม	111	317	188	616
	(18.0)	(51.5)	(30.5)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 12.010**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามลักษณะของอายุพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่อายุระหว่าง 18-21 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 73.1 ส่วนที่เหลืออายุระหว่าง 22-29 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26.9 นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 22-29 ปี มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำในสัดส่วนที่มากกว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.9 และ 17.3 ตามลำดับ ส่วนความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลาง นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี มีสัดส่วนน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 22-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.9 และ 58.4 ตามลำดับ แต่นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงด้วยสัดส่วนที่มากกว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 22-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.8 และ 21.7 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างอายุของนักศึกษากับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความสัมฤทธิ์ผลการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพเทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

อายุ	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสูงกว่า 2.75)	
18 ถึง 21	78	220	152	450
	(17.3)	(48.9)	(33.8)	(100.0)
	(70.3)	(69.4)	(80.9)	(73.1)
22 ถึง 29	33	97	36	166
	(19.9)	(58.4)	(21.7)	(100.0)
	(29.7)	(30.6)	(19.1)	(26.9)
รวม	111	317	188	616
	(18.0)	(51.5)	(30.5)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 8.392**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามสถานที่อยู่อาศัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยใน หอพักฯ ด้วยสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาคือบ้านบิคมารดา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.7 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำมีสัดส่วนจากมากที่สุดไปหาน้อยมีสถานที่อยู่อาศัยคือบ้านเช่า หอพักฯ และบ้านบิคมารดา คิดเป็นร้อยละ 26.8 22.3 และ 13.3 ตามลำดับ นักศึกษาที่มีสัดส่วนของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับกลางเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อย มีสถานที่อยู่อาศัยคือ บ้านเช่า บ้านญาติพี่น้อง และหอพักฯ คิดเป็นร้อยละ 53.7 52.7 และ 51.3 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันนักศึกษามีสัดส่วนของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงมากที่สุดคือ อาศัยอยู่บ้านบิคมารดา รองลงมาอีกสองอันดับคือ อาศัยบ้านญาติพี่น้อง และหอพักฯ คิดเป็นร้อยละ 35.8 35.1 และ 26.4 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างสถานที่อยู่อาศัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า เพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่อยู่อาศัยกับความสัมฤทธิ์ผลการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

สถานที่อยู่อาศัย	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสูงกว่า 2.75)	
บ้านเช่า	11 (26.8) (9.9)	22 (53.7) (6.9)	8 (19.5) (4.3)	41 (100.0) (6.6)
หอพักคอร์ทแมนชั่น	60 (22.3) (54.1)	138 (51.3) (43.5)	71 (26.4) (37.8)	269 (100.0) (43.7)
บ้านญาติพี่น้อง	9 (12.2) (8.1)	36 (52.7) (11.4)	26 (35.1) (13.8)	74 (100.0) (12.0)
บ้านบิคมารดา	31 (73.3) (27.9)	118 (50.9) (37.2)	83 (35.8) (44.1)	232 (100.0) (37.7)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 14.532**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามอาชีพของบิดามารดาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพ ค้าขาย
 เจ้าของกิจการ คิดเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือร้อยละ 39.6 รองลงมามีบิดามารดาประกอบอาชีพ
 รับราชการ และรับจ้าง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.5 และ 14.3 ตามลำดับ นักศึกษาที่มีบิดามารดา
 ประกอบอาชีพเกษตรกร รับจ้าง และค้าขายฯ มีสัดส่วนของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ
 เรียงจากมากไปหาน้อย คิดเป็นร้อยละ 20.0 18.2 และ 18 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
 ทางการศึกษาในระดับกลางด้วยสัดส่วนร้อยละ 53.4 52.2 และ 51.8 มีบิดามารดาประกอบอาชีพ
 รับจ้าง รับราชการ และเกษตรกรตามลำดับ ขณะที่อาชีพของบิดามารดาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
 ทางการศึกษาในระดับสูงในสัดส่วนที่มากที่สุดและรองลงมาสองอันดับคือ รัฐวิสาหกิจ ค้าขายฯ
 และราชการ คิดเป็นร้อยละ 35.7 31.2 และ 30.6 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดามารดากับความสัมฤทธิ์ผลการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2
 ปีการศึกษา 2543

อาชีพของบิดามารดา	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษานักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสูงกว่า 2.75)	
เกษตรกร	17	44	24	85
	(20.0)	(51.8)	(28.2)	(100.0)
	(15.3)	(13.9)	(12.8)	(13.8)
รับจ้าง	16	47	25	88
	(18.2)	(53.4)	(28.4)	(100.0)
	(14.5)	(14.8)	(13.3)	(14.3)
ราชการ	27	82	48	157
	(17.2)	(52.2)	(30.6)	(100.0)
	(24.3)	(25.9)	(25.5)	(25.5)
ค้าขายเจ้าของกิจการ	44	124	76	244
	(18.0)	(50.8)	(31.2)	(100.0)
	(39.6)	(39.1)	(40.4)	(39.6)
รัฐวิสาหกิจ	7	20	15	42
	(16.7)	(47.6)	(35.7)	(100.0)
	(6.3)	(6.3)	(8.0)	(6.8)
รวม	111	317	188	616
	(18.0)	(51.5)	(30.5)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 1.189

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการที่ชวกลางคืนกับความสัมฤทธิ์ผลการศึกษาของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ความถี่ในการที่ชวกลางคืน	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสูงกว่า 2.75)	
ไม่เคย	29 (19.5) (26.1)	65 (43.6) (20.5)	55 (36.9) (29.3)	149 (100.0) (24.2)
น้อยกว่าเดือนละครึ่ง	41 (15.2) (37.0)	144 (53.6) (45.4)	84 (31.2) (44.7)	269 (100.0) (43.7)
เดือนละครึ่ง	13 (16.5) (11.7)	40 (50.6) (12.6)	26 (32.9) (13.8)	79 (100.0) (12.8)
มากกว่าเดือนละครึ่ง	28 (23.5) (25.2)	68 (57.2) (21.5)	23 (19.3) (12.2)	119 (100.0) (19.3)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 13.267**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามความถี่ในการที่ชวกลางคืน (ดูรายละเอียดจากตาราง ที่ 4.10) ดังที่แสดงข้างต้นพบว่านักศึกษาที่ชวกลางคืนน้อยกว่าเดือนละครึ่งมีส่วนมากที่สุดใน รองลงมาคือนักศึกษาที่ไม่เคยชวกลางคืนเลย และชวกลางคืนมากกว่าเดือนละครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 43.7 24.2 และ 19.3 ตามลำดับ นักศึกษาที่ชวกลางคืนมากกว่าเดือนละครึ่ง และไม่เคยชวกลางคืนเลย มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำด้วยสัดส่วนส่วนที่มากที่สุดและรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 23.5 และ 19.5 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษาที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลางใน

สัดส่วนที่มากที่สุดและรองลงมาคือนักศึกษาที่เกี่ยวกับกลางคืนมากกว่าเดือนละครึ่ง และเกี่ยวกับกลางคืนน้อยกว่าเดือนละครึ่งคิดเป็นร้อยละ 57.2 และ 53.6 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาที่ไม่เกี่ยวกับกลางคืนเลยจะมีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงใน สัดส่วนที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือนักศึกษาที่เกี่ยวกับกลางคืนเดือนละครึ่ง และเกี่ยวกับกลางคืนน้อยกว่าเดือนละครึ่ง มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 32.9 และ 31.2 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างความถี่ในการเกี่ยวกับกลางคืนกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณา จากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์

4.2 ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจของนักศึกษา

ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาได้แก่ รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา รายได้ที่ได้รับจากทุนการศึกษา รายได้จากการกู้ยืมรัฐบาล รายได้จากการทำงาน และจำนวนชั่วโมงทำงานเพราะจำนวนชั่วโมงการทำงานสามารถสะท้อนถึงรายได้ที่คาดหวังว่าจะได้รับจากการทำงาน เมื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับร้อยละการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาแล้ว ได้ผลดังต่อไปนี้

4.2.1 ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาแยกตามร้อยละการเข้าชั้นเรียน

จากการสำรวจพบว่านักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับสูงมีสัดส่วนของร้อยละการเข้าชั้นเรียนมากกว่า 80 คิดเป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมาคือ การเข้าชั้นเรียนในระดับกลาง คิดเป็นสัดส่วนของร้อยละการเข้าชั้นเรียนตั้งแต่ 60 ถึง 80 คิดเป็นร้อยละ 21.9 และเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ คิดเป็นสัดส่วนของร้อยละการเข้าชั้นเรียนน้อยกว่า 60 ในสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.9 ซึ่งสามารถจำแนกตามลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจได้ดังนี้

เมื่อจำแนกตามลักษณะของรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินจากบิดามารดา ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาได้รับตั้งแต่ 3,001 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 39.9 และได้รับสูงกว่า 6,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 12.2 นักศึกษาที่มีรายได้สูงกว่า 6,000 บาทต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือน และตั้งแต่ 3,001 ถึง 6,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 5.4 5.1 และ 4.5 ตามลำดับ ส่วนการเข้าชั้นเรียนในระดับกลาง นักศึกษาที่มีรายได้สูงกว่า 6,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 29.3

รองลงมาคือนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 22.4 สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 3,001 ถึง 6,000 บาทต่อเดือน กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือนและกลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า 6,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 76.4 75.5 และ 65.3 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดากับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดาต่อเดือน	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท	15	66	214	295
	(5.1)	(22.4)	(75.5)	(100.0)
	(50.0)	(22.4)	(75.5)	(47.9)
ตั้งแต่ 3,001 ถึง 6,000 บาท	11	47	188	246
	(4.5)	(19.1)	(76.4)	(100.0)
	(36.7)	(34.8)	(41.7)	(39.9)
สูงกว่า 6,000 บาท	4	22	49	75
	(5.4)	(29.3)	(65.3)	(100.0)
	(5.4)	(16.3)	(10.9)	(12.2)
รวม	30	135	451	616
	(4.9)	(21.9)	(73.2)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 3.939

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามลักษณะของรายได้ที่ได้รับจากทุนการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้รับทุนการศึกษาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 99 ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาไม่ปรากฏว่ามีสัดส่วนในการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำเลย สำหรับนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับกลางมี

สัดส่วนของกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้รับทุนการศึกษาและได้รับทุนการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 22.0 และ 16.7 ตามลำดับ ส่วนการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงสัดส่วนของกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษามากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับทุนคิดเป็นร้อยละ 83.3 และ 73.1 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับจากทุนการศึกษากับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

รายได้ที่ได้รับจากทุน การศึกษา	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ไม่ได้รับทุนการศึกษา	30 (4.9) (900.0)	134 (22.0) (99.3)	446 (73.1) (98.9)	610 (100.0) (99.0)
1,000 บาท หรือ ต่ำกว่า	- (0.0) (0.0)	1 (16.7) (0.7)	5 (83.3) (1.1)	6 (100.0) (1.0)
รวม	30 (4.9) (100.0)	135 (21.9) (100.0)	451 (73.2) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 0.456

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามลักษณะรายได้ที่ได้จากการกู้ยืมรัฐบาล พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้กู้ยืมจากรัฐบาล คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 52.4 ส่วนที่เหลือกู้ยืมรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 47.6 กลุ่มนักศึกษาที่กู้ยืมจากรัฐบาลและไม่กู้ยืมจากรัฐบาลมีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ การเข้าชั้นเรียนในระดับกลาง และการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 5.1 23.9 และ 71.0 กับ 4.7 20.1 และ 75.2 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้จากการกู้ยืมรัฐบาลกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

รายได้จากการกู้ยืมรัฐบาล	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ไม่ได้กู้ยืม	15 (4.7) (50.0)	65 (20.1) (48.1)	243 (75.2) (53.9)	323 (100.0) (52.4)
2,500 บาท	15 (5.1) (50.0)	70 (23.9) (51.9)	208 (71.0) (46.1)	293 (100.0) (47.6)
รวม	30 (4.9) (100.0)	135 (21.9) (100.0)	451 (73.2) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 1.444

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามลักษณะรายได้ที่ได้รับจากการทำงานหาเงินเองต่อเดือน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานคิดเป็นร้อยละ 93.2 โดยทำงานเพียงร้อยละ 6.8 สำหรับการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ นักศึกษาที่ทำงานและมีรายได้สูงกว่า 3,000 บาท/ต่อเดือน มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 6.7 ส่วนการเข้าชั้นเรียนในระดับกลาง นักศึกษาที่ทำงานและมีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.4 ขณะเดียวกันที่นักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานหาเงินเอง มีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.2 (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้จากการทำงานกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

รายได้จากการทำงาน	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ไม่ได้ทำงาน	28 (4.9) (93.4)	120 (20.9) (88.9)	426 (74.2) (94.5)	574 (100.0) (93.2)
เท่ากับ 3,000 บาทหรือต่ำกว่า	1 (3.7) (3.3)	12 (44.4) (8.9)	14 (51.9) (3.1)	27 (100.0) (4.4)
สูงกว่า 3,000 บาท	1 (6.7) (3.3)	3 (20.0) (2.2)	11 (73.3) (2.4)	15 (100.0) (2.4)
รวม	30 (4.9) (100.0)	135 (21.9) (100.0)	451 (73.2) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 8.482

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามลักษณะของชั่วโมงทำงานหาเงินเองต่อสัปดาห์พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานด้วยสัดส่วนร้อยละ 93.2 ทำงานสัปดาห์ละ 10 ชั่วโมงหรือต่ำกว่าคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.7 ส่วนนักศึกษาที่ทำงานสูงกว่า 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 3.1 นักศึกษาที่ทำงานสูงกว่า 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มีการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำในสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.5 ส่วนนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับกลางในสัดส่วนมากที่สุด คือนักศึกษาที่ทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 39.1 ในขณะที่เดียวกันที่นักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานมีการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 74.2 (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนชั่วโมงทำงานหาเงินเองกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

จำนวนชั่วโมงทำงาน	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ไม่ได้ทำงาน	28	120	426	574
	(4.9)	(20.9)	(74.2)	(100.0)
	(93.3)	(88.9)	(94.5)	(93.2)
เท่ากับ 10 ชั่วโมงหรือ ต่ำกว่า	-	9	14	23
	(0.0)	(39.1)	(60.9)	(100.0)
	(0.0)	(6.7)	(3.1)	(3.7)
สูงกว่า 10 ชั่วโมง	2	6	11	19
	(10.5)	(31.6)	(57.9)	(100.0)
	(6.7)	(4.4)	(2.4)	(3.1)
รวม	30	135	451	616
	(4.9)	(21.9)	(73.2)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 7.722

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

4.2.2 ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาแยกตามความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา

จากการสำรวจพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับกลางซึ่งมีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.75 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51.5 รองลงมา มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง ซึ่งมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.5 ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำซึ่งมีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 18.0 ซึ่งสามารถจำแนกตามลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจได้ดังนี้

เมื่อจำแนกตามลักษณะของรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา พบว่าส่วนใหญ่ของนักศึกษาได้รับเงินจากบิดามารดาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมา และน้อยที่สุดคือได้รับตั้งแต่ 3,001 ถึง 6,000 บาทต่อเดือน และได้รับสูงกว่า 6,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 39.9 และ 12.2 ตามลำดับ สัดส่วนของนักศึกษาที่มีความสัมฤทธิ์ผลทาง

การศึกษาในระดับต่ำมากที่สุดคือ กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือน รองลงมาคือ มีรายได้สูงกว่า 6,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 19.3 และ 17.3 ตามลำดับ ส่วนการมีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลาง นักศึกษาที่มีรายได้ตั้งแต่ 3,001 บาทถึง 6,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.6 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51.2 สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูง คิดเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือ กลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า 6,000 บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 37.4 สำหรับสองกลุ่มที่เหลือมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 29.7 และ 29.5 สำหรับนักศึกษาที่มีรายได้จากบิดามารดาตั้งแต่ 3,001 บาทถึง 6,000 บาทต่อเดือนและต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือนตามลำดับ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดากับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของ นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา	ระดับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.00 - 2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท	57 (19.3) (51.4)	151 (51.2) (47.6)	87 (29.5) (46.3)	295 (100.0) (47.9)
ตั้งแต่ 3,001 ถึง 6,000 บาท	41 (16.7) (36.9)	132 (53.6) (41.7)	73 (29.7) (38.8)	246 (100.0) (39.9)
สูงกว่า 6,000 บาท	13 (17.3) (11.7)	34 (45.3) (10.7)	28 (37.4) (14.9)	75 (100.0) (12.2)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 2.630

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามลักษณะของรายได้ที่ได้รับจากทุนการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนน้อยคิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 1 ที่ได้รับทุนการศึกษาโดยนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษามีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำในสัดส่วนที่มากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับทุนการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 17.9 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลาง นักศึกษาที่ได้รับทุนและไม่ได้รับทุนมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และ 51.5 ตามลำดับ ในขณะที่ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงของนักศึกษาที่ไม่ได้รับทุนมีมากกว่านักศึกษาที่ได้รับทุนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.6 และ 16.7 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับจากทุนการศึกษากับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

รายได้ที่ได้รับจากทุนการศึกษา	ระดับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
ไม่ได้รับทุนการศึกษา	109 (17.9) (98.2)	314 (51.5) (99.1)	187 (30.6) (99.5)	610 (100.0) (99.0)
1,000 หรือ ต่ำกว่า	2 (33.3) (1.8)	3 (50.0) (0.9)	1 (16.7) (0.5)	6 (100.0) (1.0)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 1.172

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามลักษณะรายได้จากการกู้ยืมรัฐบาลพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้กู้ยืมจากรัฐบาล คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 52.4 นักศึกษาที่กู้ยืมจากรัฐบาลมีสัดส่วนของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้กู้ยืมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.4 และ 16.7 นักศึกษาที่กู้ยืมรัฐบาลมีสัดส่วนของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลางมากกว่านักศึกษา

ที่ไม่ได้กู้ยืมรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 54.3 และ 48.9 ตามลำดับ สำหรับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูง นักศึกษาที่ไม่ได้กู้ยืมจากรัฐบาล มีสัดส่วนมากกว่านักศึกษาที่กู้ยืมคิดเป็นร้อยละ 34.4 และ 26.3 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้จากการกู้ยืมรัฐบาลกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

รายได้จากการกู้ยืมรัฐบาล	ระดับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
ไม่ได้กู้ยืม	54 (16.7) (48.6)	158 (48.9) (49.8)	111 (34.4) (59.0)	323 (100.0) (52.4)
2,500 บาท	57 (19.4) (51.4)	159 (54.3) (50.2)	77 (26.3) (41.0)	293 (100.0) (47.6)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 4.783

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามลักษณะรายได้ที่ได้รับจากการทำงานหาเงินเองต่อเดือนพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.2 โดยทำงานเพียงร้อยละ 6.8 นักศึกษาที่มีรายได้จากการทำงานมีสัดส่วนของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีรายได้จากการทำงานคิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 16.9 ตามลำดับสำหรับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลาง นักศึกษาที่มีรายได้จากการทำงานสูงกว่า 3,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.7 นักศึกษาที่มีรายได้จากการทำงานต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนใกล้เคียงกับนักศึกษาที่ไม่มีรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 51.9 และ 52.1 ตาม

ลำดับ ในขณะที่นักศึกษาที่มีรายได้จากการทำงานสูงกว่า 3,000 บาทต่อเดือนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงมากที่สุด รองลงมาคือไม่มีรายได้จากการทำงานและมีรายได้เท่ากับหรือต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.0 31.0 และ 14.8 ตามลำดับจากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างรายได้ที่ได้รับจากการทำงานกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับจากการทำงานกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

รายได้จากการทำงาน	ระดับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 - 2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
ไม่ได้ทำงาน	97 (16.9) (87.4)	299 (52.1) (94.3)	178 (31.0) (94.7)	574 (100.0) (93.2)
เท่ากับ 3,000 บาท หรือต่ำกว่า	9 (33.3) (8.1)	14 (51.9) (4.4)	4 (14.8) (2.1)	27 (100.0) (4.4)
สูงกว่า 3,000 บาท	5 (33.3) (4.5)	4 (26.7) (1.3)	6 (40.0) (3.2)	15 (100.0) (2.4)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 10.372**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามลักษณะของชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานด้วยสัดส่วนร้อยละ 93.2 ทำงานต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.7 ส่วนนักศึกษาที่ทำงานสูงกว่า 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 3.1 นักศึกษา

ที่ทำงานสูงกว่า 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำด้วยสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.1 ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับกลาง คิดเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือ กลุ่มที่ไม่ได้ทำงานคิดเป็นร้อยละ 52.1 ขณะที่นักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานมีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.0 (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนชั่วโมงทำงานกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

จำนวนชั่วโมงทำงาน	ระดับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 - 2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
ไม่ได้ทำงาน	97 (16.9) (87.4)	299 (52.1) (94.3)	178 (31.0) (94.7)	574 (100.0) (93.2)
เท่ากับ 10 ชั่วโมงหรือต่ำกว่า	6 (26.1) (5.4)	11 (47.8) (3.5)	6 (26.1) (3.2)	23 (100.0) (3.7)
สูงกว่า 10 ชั่วโมง	8 (42.1) (7.2)	7 (36.8) (2.2)	4 (21.1) (2.1)	19 (100.0) (3.1)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 8.991

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

4.3 ลักษณะทางการศึกษาของนักศึกษา

ลักษณะทางการศึกษาของนักศึกษาได้แก่สถานภาพชั้นปี คณะที่นักศึกษาสังกัด ภาควิชาที่นักศึกษาสังกัด เกรดเฉลี่ยสะสมของเทอม 1/43 การเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อน จำนวนชั่วโมงที่ใช้อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์ การอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียน การทบทวนตำราเรียนก่อนสอบ และความถี่ในการเข้าชั้นเรียน เมื่อนำตัวแปรทางการศึกษามาหาความสัมพันธ์กับร้อยละการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาแล้วได้ผลดังต่อไปนี้

4.3.1 ลักษณะทางการศึกษาของนักศึกษาแยกตามร้อยละการเข้าชั้นเรียน

จากการสำรวจพบว่านักศึกษาเข้าชั้นเรียนในระดับสูงซึ่งมีสัดส่วนการเข้าชั้นเรียนสูงกว่าร้อยละ 80 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมาคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 21.9 คือนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง ซึ่งมีสัดส่วนการเข้าชั้นเรียนตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80 และเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ โดยมีสัดส่วนการเข้าชั้นเรียนน้อยกว่าร้อยละ 60 มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.9 ซึ่งจำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษาทางการศึกษา ได้ดังนี้

เมื่อจำแนกตามสถานภาพชั้นปีของนักศึกษพบว่าสัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีค่าใกล้เคียงกันดังนี้ ชั้นปีที่หนึ่ง ชั้นปีที่สอง ชั้นปีที่สาม และชั้นปีที่สี่ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 25.6 24.7 24.4 และ 25.3 ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่สามมีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.0 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่สองมีสัดส่วนเข้าชั้นเรียนในระดับกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.0 ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่สี่มีสัดส่วนการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.3 (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพชั้นปีกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย
พายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

สถานภาพชั้นปี	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่อ้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ปีหนึ่ง	9 (5.7) (30.0)	35 (22.1) (25.9)	114 (72.2) (25.3)	158 (100.0) (25.6)
ปีสอง	4 (2.6) (13.3)	41 (27.0) (30.4)	107 (70.4) (23.7)	152 (100.0) (24.7)
ปีสาม	9 (6.0) (30.0)	30 (20.0) (22.2)	111 (74.0) (24.6)	150 (100.0) (24.4)
ปีสี่	8 (5.1) (26.7)	29 (18.6) (21.5)	119 (76.3) (26.4)	156 (100.0) (25.3)
รวม	30 (4.9) (100.0)	135 (21.9) (100.0)	451 (73.2) (100.0)	616 (100.0) (100.0)
ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 5.419				

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามคณะที่นักศึกษาสังกัดพบว่านักศึกษาสังกัดคณะบริหารธุรกิจมีส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.6 รองลงมาเป็นคณะวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ มีนักศึกษาสังกัดด้วยสัดส่วนร้อยละ 18.2 13.5 และ 9.9 ตามลำดับ คณะสังคมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจเป็นคณะที่มีสัดส่วนของนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำมากที่สุด และรองลงไป คิดเป็นร้อยละ 8.4 8.2 และ 7.3 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าคณะเศรษฐศาสตร์และคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิคไม่ปรากฏว่ามีสัดส่วนของนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำเลย ถ้าพิจารณาถึงการเข้าชั้นเรียนในระดับกลาง คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี คณะนิติศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์มีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนในระดับกลางเรียงจากมากที่สุด

ไปหาน้อย คิดเป็นร้อยละ 45.5 36.7 และ 27.9 ตามลำดับ คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีสัดส่วนของนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับสูงคิดเป็น ร้อยละ 96.6 83.3 และ 82.7 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าว ระหว่างคณะที่นักศึกษาสังกัด กับร้อยละการเข้าชั้นเรียนพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า เพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่สังกัดกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

คณะที่สังกัด	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ศาสนศาสตร์	-	5	6	11
แมคกิลวารี	(0.0)	(45.5)	(54.5)	(100.0)
	(0.0)	(3.7)	(1.3)	(1.8)
นิติศาสตร์	4	18	27	49
	(8.2)	(36.7)	(55.1)	(100.0)
	(13.3)	(13.3)	(6.0)	(8.0)
มนุษยศาสตร์	1	17	43	61
	(1.6)	(27.9)	(70.5)	(100.0)
	(3.3)	(12.6)	(9.6)	(9.9)
บริหารธุรกิจ	15	45	147	207
	(7.3)	(21.7)	(71.0)	(100.0)
	(50.0)	(33.3)	(32.6)	(33.6)
สังคมศาสตร์	7	17	59	83
	(8.4)	(20.5)	(71.1)	(100.0)
	(23.3)	(12.6)	(13.1)	(13.5)

ตารางที่ 4.21 (ต่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่สังกัดกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

คณะที่สังกัด	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
บัญชีการเงินและ การธนาคาร	1	23	88	112
	(0.9)	(20.5)	(19.5)	(100.0)
	(3.3)	(17.1)	(78.6)	(18.2)
วิทยาศาสตร์	2	7	43	52
	(3.8)	(13.5)	(82.7)	(100.0)
	(6.8)	(5.2)	(9.5)	(8.4)
เศรษฐศาสตร์	-	2	10	12
	(0.0)	(16.7)	(83.3)	(100.0)
	(0.0)	(1.5)	(2.2)	(1.9)
พยาบาลศาสตร์ แมคคอร์มิค	0	1	28	29
	(0.0)	(3.4)	(96.6)	(100.0)
	(0.0)	(0.7)	(6.2)	(4.7)
รวม	30	135	451	616
	(4.9)	(21.9)	(73.2)	(100.0)
	(100.0)	(10.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 34.832 **

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามภาควิชาที่นักศึกษาสังกัด พบว่านักศึกษาภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไปมีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมาคือภาควิชาการตลาด คิดเป็นร้อยละ 17.8 ส่วนภาควิชาที่นักศึกษามีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนในระดับกลางมากที่สุดคือ ภาควิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46.7 รองลงมาคือ ภาควิชาศาสนศาสตร์ และการตลาด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.5 และ 40.0 ตามลำดับ ในขณะที่ภาควิชาสถิติประยุกต์และวิทยาการคอมพิวเตอร์มีสัดส่วนของนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับสูงถึงร้อยละ 100 รองลงมาคือ

ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 96.6 จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างภาควิชาที่นักศึกษาสังกัดกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนพบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ แต่อย่างไรก็ตามค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ที่ได้ไม่มีประสิทธิภาพในการอธิบายถึงความสัมพันธ์ข้างต้น (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างภาควิชาที่สังกัดกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ
เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ภาควิชาที่สังกัด	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับ ต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับ กลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับ สูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
การตลาด	8 (17.8) (26.7)	18 (40.0) (13.3)	19 (42.2) (4.2)	45 (100.0) (7.3)
ประวัติศาสตร์	1 (12.5) (3.3)	3 (37.5) (2.2)	4 (50.0) (0.9)	8 (100.0) (11.3)
ภาษาอังกฤษ	- (0.0) (0.0)	7 (46.7) (5.2)	8 (53.3) (1.8)	15 (100.0) (2.4)
ศาสนศาสตร์	- (0.0) (0.0)	5 (45.5) (3.7)	6 (54.5) (1.3)	11 (100.0) (1.8)
นิติศาสตร์	4 (8.2) (13.3)	18 (36.7) (13.3)	27 (55.1) (6.0)	49 (100.0) (7.9)
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	2 (20.0) (6.7)	2 (20.0) (1.5)	6 (60.0) (1.3)	10 (100.0) (1.6)
วิทยาศาสตร์การ อาหาร	- (0.0) (0.0)	5 (38.5) (3.7)	8 (61.5) (1.8)	13 (100.0) (2.1)

ตารางที่ 4.23 (ต่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างภาควิชาที่สังกัดกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย
พายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ภาควิชาที่สังกัด	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
คุรุศาสตร์	- (0.0) (0.0)	3 (37.5) (2.2)	5 (62.5) (1.1)	8 (100.0) (1.3)
สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา	- (0.0) (0.0)	5 (35.7) (3.7)	9 (64.3) (2.0)	14 (100.0) (2.3)
นิเทศศาสตร์	7 (12.7) (23.3)	9 (16.4) (6.7)	39 (70.9) (8.7)	55 (100.0) (8.9)
การเงินการ ธนาคาร	- (0.0) (0.0)	12 (25.0) (8.9)	36 (75.0) (8.0)	48 (100.0) (7.8)
การจัดการ	2 (3.3) (6.7)	13 (21.3) (9.6)	46 (75.4) (10.2)	61 (100.0) (9.9)
ทรัพยากรมนุษย์	2 (6.7) (4.0)	9 (18.4) (6.7)	38 (77.6) (8.4)	49 (100.0) (8.0)
จิตวิทยา	- (0.0) (0.0)	3 (21.4) (2.2)	11 (78.6) (2.5)	14 (100.0) (2.3)
การบัญชี	1 (1.6) (3.3)	11 (17.2) (8.2)	52 (81.2) (11.5)	64 (100.0) (10.4)

ตารางที่ 4.23 (ต่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างภาควิชาที่สังกัดกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย
พายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ภาควิชาที่สังกัด	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
การเลขานุการ	1 (3.4) (3.3)	4 (13.8) (3.0)	24 (82.8) (5.3)	29 (100.0) (4.7)
เศรษฐศาสตร์	- (0.0) (0.0)	2 (16.7) (1.5)	10 (83.3) (2.2)	12 (100.0) (2.0)
ภาษาไทย	- (0.0) (0.0)	2 (14.3) (1.5)	12 (85.7) (2.7)	14 (100.0) (2.3)
การจัดการ โรงแรม	2 (8.7) (6.7)	1 (4.3) (0.7)	20 (87.0) (4.4)	23 (100.0) (3.7)
ภาษาเยอรมัน	- (0.0) (0.0)	2 (12.5) (1.5)	14 (87.5) (3.1)	16 (100.0) (2.6)
พยาบาลศาสตร์ แมคคอร์มิค	- (0.0) (0.0)	1 (3.4) (0.7)	28 (96.6) (6.2)	29 (100.0) (4.7)
สถิติประยุกต์	- (0.0) (0.0)	- (0.0) (0.0)	7 (100.0) (1.5)	7 (100.0) (1.1)
วิทยาการ คอมพิวเตอร์	- (0.0) (0.0)	- (0.0) (0.0)	22 (100.0) (4.9)	22 (100.0) (3.6)
รวม	30 (4.9) (100.0)	135 (21.9) (100.0)	451 (73.2) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 34.832 **

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของเทอม 1/43 กับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้า ของภาคการศึกษา 2/43	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	13 (11.9) (43.4)	43 (35.5) (31.8)	53 (48.6) (11.8)	109 (100.0) (17.7)
2.01 ถึง 2.50	15 (7.0) (50.0)	57 (26.6) (42.2)	142 (66.4) (31.5)	214 (100.0) (34.8)
2.51 ถึง 3.00	1 (0.5) (3.3)	31 (15.7) (23.0)	166 (83.8) (36.8)	198 (100.0) (32.1)
3.01 ถึง 3.50	1 (1.4) (3.3)	4 (5.4) (3.0)	69 (93.2) (15.3)	74 (100.0) (12.0)
สูงกว่า 3.50	- (0.0) (0.0)	- (0.0) (0.0)	21 (100.0) (4.6)	21 (100.0) (3.4)
รวม	30 (4.9) (100.0)	135 (21.9) (100.0)	451 (73.2) (100.0)	616 (100.0) (100.0)
ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 78.161**				

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.24) ดังแสดงข้างต้น พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01 ถึง 2.50 มากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.8 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.51 ถึง 3.00 และเท่ากับ 2.00 หรือต่ำกว่าคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32.1 และ 17.7 ตามลำดับ สำหรับสัดส่วนของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.00 มีเป็นสัดส่วน คิดเป็นร้อยละ 15.4 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 2.00 หรือต่ำกว่า

มีการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ ในสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.9 รองลงมา คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 ถึง 2.50 เป็นสัดส่วนร้อยละ 7.0 นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนระดับกลางเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 หรือต่ำกว่ารองลงมาคือนักศึกษาที่มีเกรดตั้งแต่ 2.01 ถึง 2.50 คิดเป็นร้อยละ 26.6 ในขณะที่นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับสูง มีสัดส่วนมากที่สุดคือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.50 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 100.0 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 ถึง 3.50 และ 2.51 ถึง 3.00 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.2 และ 83.8 ตามลำดับจากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์

เมื่อจำแนกตามการเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อน พบว่าสัดส่วนของนักศึกษาที่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนมีเพียงร้อยละ 9.3 ส่วนที่เหลือ 90.7 ไม่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อน นักศึกษาที่ไม่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนมีการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำด้วย สัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มที่เคยได้รับเกียรติบัตร คิดเป็นร้อยละ 5.2 และ 1.8 ตามลำดับ ในทำนองเดียวกันสำหรับการเข้าชั้นเรียนในระดับกลาง กล่าวคือกลุ่มที่ไม่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนมีสัดส่วนมากกว่าคิดเป็นร้อยละ 23.8 และ 3.5 ตามลำดับ แต่ขณะเดียวกันกลุ่มที่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนมีการเข้าชั้นเรียนในระดับสูง คิดเป็นสัดส่วนมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดี คิดเป็นร้อยละ 94.7 และ 71.0 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างการเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างการเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

การเคยได้รับเกียรติบัตร	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
ไม่เคยได้รับมาก่อน	29	133	397	559
	(5.2)	(23.8)	(71.0)	(100.0)
	(96.7)	(98.5)	(88.0)	(90.7)
เคยได้รับมาก่อน	1	2	54	57
	(1.8)	(3.5)	(94.7)	(100.0)
	(3.3)	(1.5)	(12.0)	(9.3)
รวม	30	135	451	616
	(4.9)	(21.9)	(73.2)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 14.937**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาอ่านและทบทวนตำราเรียน 10 ชั่วโมงหรือต่ำกว่าต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 64.8 รองลงมาใช้เวลามากกว่า 10 ชั่วโมงถึง 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 30.4 และนักศึกษาน้อยเพียงร้อยละ 4.8 ที่ใช้เวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำด้วยสัดส่วนสูงสุดคือกลุ่มที่ใช้เวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนเท่ากับ 10 ชั่วโมงหรือน้อยกว่าต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 6.0 และกลุ่มเดียวกันนี้มีการเข้าชั้นเรียนในระดับกลางด้วยสัดส่วนสูงสุดด้วย คิดเป็นร้อยละ 25.3 ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนในระดับสูง ด้วยสัดส่วนที่มากที่สุดคือนักศึกษาที่ใช้เวลาอ่านและทบทวนตำราเรียนมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 86.7 และกลุ่มเดียวกันนี้ไม่ปรากฏว่ามีการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำเลย จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์กับร้อยละการเข้าชั้นเรียนพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนชั่วโมงที่ใช้อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์กับ ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

จำนวนชั่วโมงอ่านและ ทบทวนตำราต่อสัปดาห์	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
10 ชั่วโมงหรือต่ำกว่า	24	101	274	399
	(6.0)	(25.3)	(68.7)	(100.0)
	(80.0)	(74.8)	(60.8)	(64.8)
10.01 ชั่วโมง ถึง 20 ชั่วโมง	6	30	151	187
	(3.2)	(16.0)	(80.8)	(100.0)
	(20.0)	(22.2)	(33.5)	(30.4)
มากกว่า 20 ชั่วโมง	-	4	26	30
	(0.0)	(13.3)	(86.7)	(100.0)
	(0.0)	(3.0)	(5.7)	(4.8)
รวม	30	135	451	616
	(4.9)	(21.9)	(73.2)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 12.964**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามความถี่ในการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาคือ มีการอ่านบ่อยครั้งคิดเป็นร้อยละ 18.5 ส่วนนักศึกษามีการอ่านอย่างสม่ำเสมอและไม่มีการอ่านเลยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.1 และ 2.4 ตามลำดับ กลุ่มนักศึกษามีการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอและบ่อยครั้ง ไม่ปรากฏว่ามีการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำเลย และกลุ่มสองกลุ่มเดียวกันนี้มีสัดส่วนในการเข้าชั้นเรียนในระดับสูง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 94.7 และ 87.7 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ไม่มีมีการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนเลยมีการเข้าชั้นเรียนในระดับกลางใน สัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.6 จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างความถี่ในการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า เพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนกับ

ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

อ่านตำรา ก่อน/หลัง เข้าเรียน	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60-80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
สม่ำเสมอ	-	1	18	19
	(0.0)	(5.3)	(94.7)	(100.0)
	(0.0)	(0.7)	(4.0)	(3.1)
บ่อยครั้ง	-	14	100	114
	(0.0)	(12.3)	(87.7)	(100.0)
	(0.0)	(10.4)	(22.2)	(18.5)
บางครั้ง	29	116	323	468
	(6.2)	(24.8)	(69.0)	(100.0)
	(96.7)	(85.9)	(71.6)	(76.0)
ไม่มี	1	4	10	15
	(6.7)	(26.6)	(66.7)	(100.0)
	(3.3)	(3.0)	(2.2)	(2.4)
รวม	30	135	451	616
	(4.9)	(21.9)	(73.2)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 23.107 **

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามความถี่ในการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบบ่อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาคือทบทวนเฉพาะก่อนสอบทบทวนเป็นบางครั้ง และทบทวนอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.2 20.8 และ 12.8 ตามลำดับ นักศึกษากลุ่มที่ทบทวนตำราเรียนเฉพาะก่อนสอบมีสัดส่วนการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.1 ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่มีการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบเป็นบางครั้งมีสัดส่วนการเข้าชั้นเรียนในระดับกลางมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.3 ในขณะที่เดียวกันที่กลุ่มนักศึกษาที่มีการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบอย่างสม่ำเสมอและบ่อยครั้งนั้นมีสัดส่วนการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 79.7 และ 80.3 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่าง

ความถี่ในการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบและร้อยละการเข้าชั้นเรียนพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

การทบทวนตำราเรียนก่อนสอบ	ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา			รวม
	เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	เข้าชั้นเรียนในระดับกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60-80)	เข้าชั้นเรียนในระดับสูง (สูงกว่าร้อยละ 80)	
สม่ำเสมอ	3	13	63	79
	(3.8)	(16.5)	(79.7)	(100.0)
	(10.0)	(9.6)	(14.0)	(12.8)
บ่อยครั้ง	3	41	179	223
	(1.3)	(18.4)	(80.3)	(100.0)
	(10.0)	(30.4)	(39.7)	(36.2)
บางครั้ง	7	35	86	128
	(5.5)	(27.3)	(67.2)	(100.0)
	(23.3)	(25.9)	(19.1)	(20.8)
เฉพาะก่อนสอบ	17	46	123	186
	(9.1)	(24.8)	(66.1)	(100.0)
	(56.7)	(34.1)	(27.2)	(30.2)
รวม	30	135	451	616
	(4.9)	(21.9)	(73.2)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 21.555**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

4.3.2 ลักษณะทางการศึกษาของนักศึกษาแยกตามความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา

จากการสำรวจพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำซึ่งได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.0 ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับสูงโดยได้เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75 มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 30.5 ขณะที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับกลางซึ่งได้เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.75 คิดเป็นร้อยละ 51.5 ซึ่งจำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษาทางการศึกษาได้ดังนี้

เมื่อจำแนกตามสถานภาพชั้นปีของนักศึกษาพบว่าสัดส่วนของนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีค่าใกล้เคียงกัน โดยชั้นปีที่หนึ่ง ปีที่สอง ปีที่สาม และปีที่สี่ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 25.6 24.7 24.4 และ 25.3 ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งมีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนในระดับต่ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่สี่มีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนในระดับกลางมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.1 ขณะเดียวกันที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีสัดส่วนของการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.7 จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างสถานภาพชั้นปีกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพชั้นปีกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย พายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

สถานภาพชั้นปี	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
ปีหนึ่ง	43 (27.2) (38.8)	67 (42.4) (21.1)	48 (30.4) (25.5)	158 (100.0) (25.6)
ปีสอง	25 (16.5) (22.5)	80 (52.6) (25.3)	47 (30.9) (25.0)	152 (100.0) (24.7)
ปีสาม	22 (14.6) (19.8)	73 (48.7) (23.0)	55 (36.7) (29.3)	150 (100.0) (24.4)
ปีที่สี่	21 (13.5) (18.9)	97 (62.1) (30.6)	38 (24.4) (20.2)	156 (100.0) (25.3)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 20.432 **

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามคณะที่นักศึกษาสังกัด พบว่านักศึกษาสังกัดคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 33.6 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่มากที่สุด รองลงมาเป็นคณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาสังกัด คิดเป็น

ร้อยละ 18.2 ตามด้วยคณะสังคมศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 13.5 และ 9.9 ตามลำดับ คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี คณะนิติศาสตร์ และบริหารธุรกิจ เป็นคณะที่มีสัดส่วนของนักศึกษาที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำมากที่สุดและรองลงไป คิดเป็นร้อยละ 27.3 26.5 และ 24.2 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงคณะที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลางแล้ว คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี คณะบัญชีการเงินและการธนาคาร และคณะสังคมศาสตร์ มีสัดส่วนของนักศึกษาที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลาง เรียงจากมากที่สุดไปหาน้อย คิดเป็นร้อยละ 63.6 59.8 และ 57.8 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันคณะที่นักศึกษาสังกัดและมีสัดส่วนของนักศึกษาที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูง เรียงจากมากที่สุดไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค คิดเป็นร้อยละ 50.0 44.2 และ 41.4 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างคณะที่นักศึกษาสังกัดกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่นักศึกษาสังกัดกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

คณะที่สังกัด	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
ศาสนศาสตร์	3	7	1	11
แมคกิลวารี	(27.3)	(63.6)	(9.1)	(100.0)
	(2.7)	(2.2)	(0.5)	(1.8)
นิติศาสตร์	13	25	11	49
	(26.5)	(51.0)	(22.5)	(100.0)
	(11.7)	(7.9)	(5.9)	(8.0)
สังคมศาสตร์	16	48	19	83
	(19.3)	(57.8)	(22.9)	(100.0)
	(14.4)	(15.1)	(10.1)	(13.5)
บริหารธุรกิจ	50	98	59	207
	(24.2)	(47.3)	(28.5)	(100.0)
	(45.1)	(30.9)	(31.4)	(33.6)
บัญชีการเงิน	13	67	32	112
การธนาคาร	(11.6)	(59.8)	(28.6)	(100.00)
	(11.7)	(21.1)	(17.0)	(18.2)

ตารางที่ 4.30 (ต่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่นักศึกษาสังกัดกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

คณะที่สังกัด	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
มนุษยศาสตร์	6 (9.8) (5.4)	30 (49.2) (9.5)	25 (41.0) (13.3)	61 (100.0) (9.9)
พยาบาลศาสตร์ แมคคอร์มิค	1 (3.4) (0.9)	16 (55.2) (5.1)	12 (41.4) (6.4)	29 (100.0) (4.7)
วิทยาศาสตร์	7 (13.5) (6.3)	22 (42.3) (6.9)	23 (44.2) (12.2)	52 (100.0) (8.4)
เศรษฐศาสตร์	2 (16.7) (1.8)	4 (33.3) (1.3)	6 (50.0) (3.2)	12 (100.0) (1.9)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (10.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 33.372 **

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามภาควิชาที่นักศึกษาสังกัดพบว่านักศึกษาภาควิชาบัญชี ภาควิชาการจัดการ และภาควิชาวิทยาศาสตร์ เป็นภาควิชาที่มีสัดส่วนของนักศึกษามากที่สุดไปหาน้อย สามลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 10.4 9.9 และ 8.9 ตามลำดับ นักศึกษาภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ภาควิชาการ เลขานุการ และภาควิชาการตลาด เป็นภาควิชาที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำมากที่สุด สามอันดับแรก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.0 31.0 และ 28.9 ตามลำดับ ภาควิชาจิตวิทยามี สัดส่วนของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลาง มากที่สุด รองลงมาคือ ภาควิชาภาษาอังกฤษ และศาสนศาสตร์แมคกิลวารี คิดเป็นร้อยละ 71.4 66.7 และ 63.6 ตามลำดับ ส่วนภาควิชาที่สัดส่วนของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงมากที่สุด และรองลงไป คือ ภาควิชา สถิติประยุกต์ และภาษาเยอรมัน คิดเป็นร้อยละ 71.4 และ 62.5 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ ดังกล่าวระหว่างภาควิชาที่นักศึกษาสังกัดกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่ามีนัยสำคัญทาง สถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไควสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างภาควิชาที่นักศึกษาสังกัดกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของ นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ภาควิชาที่สังกัด	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
ศาสนศาสตร์	3 (27.3) (2.7)	7 (63.6) (2.2)	1 (9.1) (0.5)	11 (100.0) (1.8)
การตลาด	13 (28.9) (11.8)	27 (60.0) (8.5)	5 (11.1) (2.6)	45 (100.0) (7.3)
จิตวิทยา	2 (14.3) (1.8)	10 (71.4) (3.1)	2 (1.1) (14.3)	14 (100.0) (2.3)
การเงินการ ธนาคาร	9 (18.8) (8.1)	30 (62.4) (9.4)	9 (18.8) (4.8)	48 (100.0) (7.8)

ตารางที่ 4.31 (ต่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างภาควิชาที่นักศึกษาสังกัดกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ภาควิชาที่สังกัด	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	4 (40.0) (3.6)	4 (40.0) (1.2)	2 (20.0) (1.1)	10 (100.0) (1.6)
ภาษาไทย	3 (21.4) (2.7)	8 (57.2) (2.5)	3 (21.4) (1.6)	14 (100.0) (2.3)
นิติศาสตร์	13 (26.5) (11.7)	25 (51.0) (7.9)	11 (22.5) (5.9)	49 (100.0) (8.0)
นิเทศศาสตร์	12 (21.8) (10.8)	30 (54.5) (9.4)	13 (23.7) (6.9)	55 (100.0) (8.9)
ภาษาอังกฤษ	1 (6.7) (0.9)	10 (66.7) (3.1)	4 (26.6) (2.1)	15 (100.0) (2.4)
การเลขานุการ	9 (31.0) (8.1)	12 (41.4) (3.7)	8 (27.6) (4.3)	29 (100.0) (4.7)
สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา	2 (14.3) (1.8)	8 (57.1) (2.5)	4 (28.6) (2.1)	14 (100.0) (2.3)
ทรัพยากรมนุษย์	10 (20.4) (9.0)	24 (49.0) (7.5)	15 (30.6) (8.0)	49 (100.0) (8.0)

ตารางที่ 4.31 (ต่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างภาควิชาที่นักศึกษาสังกัดกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ภาควิชาที่สังกัด	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
การบัญชี	4 (6.3) (3.6)	37 (57.8) (11.6)	23 (35.9) (12.3)	64 (100.0) (10.4)
การจัดการ	15 (24.6) (13.5)	24 (39.3) (7.5)	22 (36.1) (11.7)	61 (100.0) (9.5)
วิทยาศาสตร์ การอาหาร	3 (23.0) (2.7)	5 (38.5) (1.5)	5 (38.5) (2.6)	13 (100.0) (2.1)
การจัดการ โรงแรม	3 (13.1) (2.7)	11 (47.8) (3.4)	9 (39.1) (4.8)	23 (100.0) (3.7)
พยาบาลศาสตร์ แมคคอร์มิค	1 (3.4) (0.9)	16 (55.2) (5.0)	12 (41.4) (6.4)	29 (100.0) (4.7)
ประวัติศาสตร์	2 (25.0) (1.8)	2 (25.0) (0.6)	4 (50.0) (2.1)	8 (100.0) (1.3)
วิทยาการ คอมพิวเตอร์	- (0.0) (0.0)	11 (50.0) (3.4)	11 (50.0) (5.9)	22 (100.0) (3.6)
ดุริยศิลป์	- (0.0) (0.0)	4 (50.0) (1.2)	4 (50.0) (2.1)	8 (100.0) (1.3)

ตารางที่ 4.31 (ต่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างภาควิชาที่นักศึกษาสังกัดกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ภาควิชาที่สังกัด	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
เศรษฐศาสตร์	2 (16.7) (1.8)	4 (33.3) (1.3)	6 (50.0) (3.2)	12 (100.0) (1.9)
ภาษาเยอรมัน	- (0.0) (0.0)	6 (37.5) (1.9)	10 (62.5) (5.3)	16 (100.0) (2.6)
สถิติประยุกต์	- (0.0) (0.0)	2 (28.6) (0.6)	5 (71.4) (2.6)	7 (100.0) (1.1)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 33.372 **

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01 ถึง 2.50 มากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.8 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.51 ถึง 3.00 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32.1 และ 17.7 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.01 ถึง 3.50 และสูงกว่า 3.50 คิดเป็นร้อยละ 12.0 และ 3.4 ตามลำดับ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01 ถึง 2.50 และ 2.51 ถึง 3.00 ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 12.6 และ 2.5 ตามลำดับ ส่วนความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลางพบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01 ถึง 2.50 มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 86.5 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.51 ถึง 3.00 คิดเป็นร้อยละ 48.0 ขณะที่นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.50

มีความสัมพันธ์ผลการศึกษาระดับสูงทั้งหมดร้อยละ 100 รองลงมาคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.01 ถึง 3.50 และ 2.51 ถึง 3.00 คิดเป็นร้อยละ 89.2 และ 49.5 ตามลำดับจากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า เพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตาราง ที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของเทอม 1 / 43กับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้า ภาคการศึกษา 2/43	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 2.00	79 (72.5) (71.2)	29 (26.6) (9.1)	1 (0.9) (0.5)	109 (100.0) (17.7)
2.01 ถึง 2.50	27 (12.6) (24.3)	185 (86.5) (58.4)	2 (0.9) (1.1)	214 (100.0) (34.8)
2.51 ถึง 3.00	5 (2.5) (4.5)	95 (48.0) (30.0)	98 (49.5) (52.1)	198 (100.0) (32.1)
3.01 ถึง 3.50	- (0.0) (0.0)	8 (10.8) (2.5)	66 (89.2) (35.1)	74 (100.0) (12.0)
สูงกว่า 3.50	- (0.0) (0.0)	- (0.0) (0.0)	21 (100.0) (11.8)	21 (100.0) (3.4)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)
ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 558.089**				

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามการเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนพบว่าสัดส่วนของนักศึกษาที่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนต่อไม่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.3 ต่อ 90.7 นักศึกษาที่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนไม่ปรากฏว่ามีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำเลย แต่กลุ่มเดียวกันนี้มีสัดส่วนของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 93.0 โดยมีสัดส่วนร้อยละ 7 ที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลาง ส่วนนักศึกษาที่ไม่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อน ส่วนใหญ่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.0 และกลุ่มเดียวกันนี้มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงและต่ำ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.2 และ 19.8 ตามลำดับ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างการเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับเกียรติบัตรเรียนดีกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

การได้รับเกียรติบัตร	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
ไม่เคยได้รับ	111	313	135	559
	(19.8)	(56.0)	(24.2)	(100.0)
	(100.0)	(98.7)	(71.8)	(90.7)
เคยได้รับ	-	4	53	57
	(0.0)	(7.0)	(93.0)	(100.0)
	(0.0)	(1.3)	(28.2)	(9.3)
รวม	111	317	188	616
	(18.0)	(51.5)	(30.5)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 115.727**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนชั่วโมงที่ใช้อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์กับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

จำนวนชั่วโมงอ่านและ ทบทวนตำราต่อสัปดาห์	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
10 ชั่วโมง หรือ ต่ำกว่า	91 (22.8) (82.0)	216 (54.1) (68.1)	92 (23.1) (48.9)	399 (100.0) (64.8)
10.01 ถึง 20 ชั่วโมง	18 (9.6) (16.2)	87 (46.5) (27.5)	82 (43.9) (43.6)	187 (100.0) (30.3)
มากกว่า 20 ชั่วโมง	2 (6.6) (1.8)	14 (46.7) (4.4)	14 (46.7) (7.5)	30 (100.0) (4.9)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 12.964**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.34) ดังแสดงข้างต้น พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนเท่ากับ 10 ชั่วโมงหรือน้อยกว่าต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 64.8 รองลงมาใช้เวลา ตั้งแต่ 10.01 ถึง 20 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ และใช้เวลามากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในการอ่านและทบทวนตำราเรียน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.3 และ 4.9 ตามลำดับ นักศึกษาที่ใช้เวลาเท่ากับ 10 ชั่วโมงหรือน้อยกว่าต่อสัปดาห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.8 และนักศึกษากลุ่มเดียวกันนี้ มีสัดส่วนของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับกลางมากที่สุดด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.1 ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่ใช้เวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนมากกว่า 20 ชั่วโมง

ต่อสัปดาห์ มีสัดส่วนของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือ กลุ่มที่ใช้เวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนตั้งแต่ 10.01 ถึง 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.9 จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์กับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์

ตารางที่ 4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

การอ่านตำราเรียนก่อนและหลัง เข้าชั้นเรียน	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
สม่ำเสมอ	2	8	9	19
	(10.5)	(42.1)	(47.4)	(100.0)
	(1.8)	(2.5)	(4.8)	(3.1)
บ่อยครั้ง	6	53	55	114
	(5.3)	(46.5)	(48.2)	(100.0)
	(5.4)	(16.7)	(29.2)	(18.5)
บางครั้ง	103	244	121	468
	(22.0)	(52.1)	(25.9)	(100.0)
	(92.8)	(77.0)	(64.4)	(76.0)
ไม่มี	-	12	3	15
	(0.0)	(80.0)	(20.0)	(100.0)
	(0.0)	(3.8)	(1.6)	(2.4)
รวม	111	317	188	616
	(18.0)	(51.5)	(30.5)	(100.0)
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 38.393 **

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามความถี่ในการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียน (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.35) ดังแสดงข้างต้นพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนเป็นบางครั้งคิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาตามลำดับคือ มีการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้า

ชั้นเรียนบ่อยครั้ง อย่างสม่ำเสมอ และไม่มีการอ่านเลย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.5 , 3.1 และ 2.4 ตามลำดับ กลุ่มนักศึกษาที่มีการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนเป็นบางครั้ง เป็นกลุ่มที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำคิดเป็นสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 22.0 ส่วนกลุ่มนักศึกษา ที่มีสัดส่วนของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลางมากที่สุด คือกลุ่มที่ไม่มีการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนเลยคิดเป็นร้อยละ 80.0 ในขณะเดียวกัน กลุ่มนักศึกษาที่มีการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนบ่อยครั้งและสม่ำเสมอ มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 48.2 และ 47.4 ตามลำดับจากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างความถี่ในการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าของ เพียร์สัน ไคสแควร์

ตารางที่ 4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

การทบทวนตำราเรียนก่อนสอบ	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
สม่ำเสมอ	9 (11.4) (8.1)	29 (36.7) (9.1)	41 (51.9) (21.8)	79 (100.0) (12.8)
บ่อยครั้ง	24 (10.8) (21.6)	117 (52.4) (36.9)	82 (36.8) (43.6)	223 (100.0) (36.2)
บางครั้ง	36 (28.1) (32.4)	68 (53.1) (21.5)	24 (18.8) (12.8)	128 (100.0) (20.8)
เฉพาะก่อนสอบ	42 (22.6) (37.9)	103 (55.4) (32.5)	41 (22.0) (21.8)	186 (100.0) (30.2)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 46.728**

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

เมื่อจำแนกตามความถี่ในการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.36) ดังแสดงข้างต้น พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบบ่อยครั้ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36.2 รองลงมาตามลำดับ คือ ทบทวนเฉพาะก่อนสอบ ทบทวนเป็นบางครั้ง และทบทวนอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.2 20.8 และ 12.8 ตามลำดับ กลุ่มนักศึกษาที่ทบทวนตำราเรียนก่อนสอบเป็นบางครั้ง และเฉพาะก่อนสอบเป็นกลุ่มที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำ คิดเป็นสัดส่วนมากที่สุดและรองลงไป เท่ากับร้อยละ 28.1 และ 22.6 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลาง คิดเป็นสัดส่วนมากที่สุดและรองลงไปคือ กลุ่มที่ทบทวนตำราเรียนเฉพาะก่อนสอบและเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.4 และ 53.1 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่ทบทวนตำราเรียนก่อนสอบอย่างสม่ำเสมอ มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมาคือ กลุ่มนักศึกษาที่มีการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบบ่อยครั้ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36.8 จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างความถี่ในการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์

เมื่อจำแนกตามความถี่ในการเข้าชั้นเรียน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความถี่ในการเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมาคือ เข้าชั้นเรียนบ่อยครั้ง และบางครั้งมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 35.2 และ 8.8 ตามลำดับ กลุ่มนักศึกษาที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำในสัดส่วนมากที่สุดและรองลงไปคือ กลุ่มที่มีความถี่ในการเข้าชั้นเรียน เป็นบางครั้ง น้อยมาก และบ่อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.0 33.3 และ 24.47 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลางในสัดส่วนมากที่สุดและรองลงไปคือ กลุ่มที่มีความถี่ในการเข้าชั้นเรียน น้อยมาก บ่อยครั้ง และสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 66.7 59.9 และ 47.4 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงมีสัดส่วนมากที่สุดคือ กลุ่มที่เข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอคิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ เข้าชั้นเรียนบ่อยครั้ง และบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.7 และ 7.4 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการเข้าชั้นเรียนน้อยมากไม่ปรากฏว่ามีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงเลย จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างความถี่ในการเข้าชั้นเรียนกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการเข้าชั้นเรียนกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ความถี่ในการเข้า ชั้นเรียน	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
สม่ำเสมอ	30 (8.7) (27.0)	162 (47.4) (51.1)	150 (43.9) (79.8)	342 (100.0) (55.5)
บ่อยครั้ง	53 (24.4) (47.8)	130 (59.9) (41.0)	34 (15.7) (18.1)	217 (100.0) (35.2)
บางครั้ง	27 (50.0) (24.3)	23 (42.6) (7.3)	4 (7.4) (2.1)	54 (100.0) (8.8)
น้อยมาก	1 (33.3) (0.9)	2 (66.7) (0.6)	- (0.0) (0.0)	3 (100.0) (0.5)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)

ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 103.283 *

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละการเข้าชั้นเรียนกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละการเข้าชั้นเรียนกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีร้อยละการเข้าชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ ส่วนใหญ่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่มีร้อยละการเข้าชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงพบว่ามีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลางและสูงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.6

และ 39.0 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีร้อยละการเข้าชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ ไม่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงเลย แต่กลุ่มนักศึกษาที่มีร้อยละในการเข้าชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ผลทางการศึกษาในระดับต่ำเพียงร้อยละ 10.4 จากความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างร้อยละการเข้าชั้นเรียนกับความสัมฤทธิ์ทางการศึกษาพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า เพียร์สัน ไคสแควร์ จึงทำให้สรุปขั้นต้นได้ว่าร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละการเข้าชั้นเรียนกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของ นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ร้อยละการเข้าชั้นเรียน ของนักศึกษา	ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา			รวม
	ความสัมฤทธิ์ผลระดับต่ำ (เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.75)	ความสัมฤทธิ์ผลระดับสูง (เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75)	
การเข้าชั้นเรียนระดับต่ำ (เข้าชั้นเรียนน้อยกว่าร้อยละ 60)	18 (60.0) (16.2)	12 (40.0) (3.8)	- (0.0) (0.0)	30 (100.0) (4.9)
การเข้าชั้นเรียนระดับกลาง (เข้าชั้นเรียนตั้งแต่ร้อยละ 60 ถึง 80)	46 (34.1) (41.5)	77 (57.0) (24.2)	12 (8.9) (6.4)	135 (100.0) (21.9)
การเข้าชั้นเรียนระดับสูง (เข้าชั้นเรียนมากกว่าร้อยละ 80)	47 (10.4) (42.3)	228 (50.6) (72.0)	176 (39.0) (93.6)	451 (100.0) (73.2)
รวม	111 (18.0) (100.0)	317 (51.5) (100.0)	188 (30.5) (100.0)	616 (100.0) (100.0)
ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 105.295**				

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

4.5 การวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อร้อยละการเข้าชั้นเรียน(CATTEND) และความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (GRADE) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ

จากการศึกษาโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) โดยการหาแบบจำลองปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเข้าชั้นเรียนก่อนจากนั้นจึงหาแบบจำลองของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาด้วยเทคนิคการถดถอย (ordinary least square) ในกรณีที่สมการเป็นแบบสมการเดียว (single equation) และนำวิธีของ stepwise เข้ามาช่วยในการหาตัวแปรอิสระที่เหมาะสม โดยนำมาพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของตัวแปรแต่ละตัวและศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามของแต่ละสมการเพื่อหาค่าที่เหมาะสมซึ่งพบว่าค่าที่ได้อยู่ในรูปสมการเชิงประจักษ์ (explicit equation) เป็นเชิงเส้นโค้ง (non-linear form) โดยอยู่ในรูปของ Double - Ln ต่อจากนั้นนำค่าพารามิเตอร์และตัวแปรอิสระที่ได้ (เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05) ที่ได้จากสมการเดียว (Single equation regression) และนำค่าตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ได้ข้างต้นมาหาความสัมพันธ์อีกครั้งโดยใช้วิธีของ Zellner's Seemingly Unrelated Regression Estimation (SURE) เนื่องจากตัวแปรตามทั้งการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษามีการใช้ตัวแปรอิสระร่วมกันจำนวนมากเพราะแบบจำลองทั้งสองมีลักษณะเป็นสมการเกี่ยวเนื่อง (Simultaneous equations models) แบบ recursive system และจากการศึกษาได้ผลดังต่อไปนี้

กรณีของแบบจำลองร้อยละการเข้าชั้นเรียนผลของการหาค่าจาก Single Equation Regression ได้ค่าตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังที่แสดงในตาราง 4.39) ดังนี้ ค่าคงที่ ตัวแปรหุ่นแสดงความถี่ในการเข้าชั้นเรียน เกรดเฉลี่ยสะสมที่อยู่ในรูป log แรงจูงใจโดยผู้สอนที่อยู่ในรูป log ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาการตลาด ตัวแปรหุ่นแสดงการเข้าชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการตัดเกรด ตัวแปรหุ่นแสดงการเคยลงทะเบียนเรียนมาก่อน ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาการพยาบาล ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาการคอมพิวเตอร์ ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาภาษาอังกฤษ ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาประวัติศาสตร์ ตัวแปรหุ่นแสดง ภาควิชาจิตวิทยา ตัวแปรหุ่นแสดงความถี่ในการอ่านหนังสือก่อนและหลังเข้าชั้นเรียน

ผลของการหาค่าจาก SURE Regression ได้ค่าตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังที่แสดงในตาราง 4.39) ดังนี้ ค่าคงที่ ตัวแปรหุ่นแสดงความถี่ในการเข้าชั้นเรียน เกรดเฉลี่ยสะสมที่อยู่ในรูป log แรงจูงใจโดยผู้สอนที่อยู่ในรูป log ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาการตลาด ตัวแปรหุ่นแสดงการเข้าชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการตัดเกรด เคยลงทะเบียนเรียนมาก่อน ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาประวัติศาสตร์

กรณีของแบบจำลองความสัมพันธ์ผลทางการศึกษา ผลของการหาค่าจาก Single Equation Regression ได้ค่าตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังที่แสดงในตาราง 4.39) ดังนี้ ค่าคงที่ เกรดเฉลี่ยสะสมที่อยู่ในรูป log ร้อยละการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป log โดยประมาณ ตัวแปรหุ่นแสดงสถานภาพชั้นปีที่ 3 ตัวแปรหุ่นแสดงเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อน เวลาที่ใช้อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์ที่อยู่ในรูป log ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชานิติศาสตร์ ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาสังคมและมานุษยวิทยา ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาการบัญชี

จากผลของ SURE Regression ได้ค่าของตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังที่แสดงในตาราง 4.39) ดังนี้ ค่าคงที่ เกรดเฉลี่ยสะสมที่อยู่ในรูป Log ร้อยละการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป log โดยประมาณ ตัวแปรหุ่นแสดงสถานภาพชั้นปีที่ 3 ตัวแปรหุ่นแสดงเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อน เวลาที่ใช้ในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์ที่อยู่ในรูป log ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาสังคมและมานุษยวิทยา ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาการบัญชี

แต่อย่างไรก็ตามการประมาณค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในทางเศรษฐศาสตร์นั้น ตัวประมาณค่าที่ถือว่าเป็นตัวประมาณที่ดีนั้นเรียกว่าตัวประมาณค่าแบบ BLUE (Best Linear Unbiased Estimator) ซึ่งต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญคือ ไม่มีความเอนเอียง (Unbiased) มีความเที่ยงตรง (Consistency) และมีประสิทธิภาพ (Efficiency) พร้อมทั้งทั้งสามประการจากสาเหตุข้างต้นนี้เองจึงจะนำเสนอแต่เฉพาะค่าตัวแปรอิสระและพารามิเตอร์จาก SURE Regression มาอธิบายถึงความสัมพันธ์ของแบบจำลองทั้งสองที่กล่าวมาแล้ว เพราะว่าค่าตัวแปรอิสระจาก Single Equation ไม่มีคุณสมบัติที่ดีครบถ้วนทั้งสามประการ (มีคุณสมบัติเฉพาะ ไม่มีความเอนเอียง แต่ไม่มีความเที่ยงตรงและประสิทธิภาพ) ในทางตรงข้ามตัวพารามิเตอร์ที่ได้จาก SURE Regression มีคุณสมบัติที่ดีครบถ้วนทั้งสามประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองแบบจำลอง เป็นสมการแบบเกี่ยวเนื่องกันและอยู่ในรูปของ Recursive System ด้วยยิ่งทำให้ค่าพารามิเตอร์ที่ได้จาก SURE Regression มีความเที่ยงตรงมากขึ้น เพราะมีความแปรปรวน (Variance) น้อย มีประสิทธิภาพดีและไม่มีความเอนเอียงในการประมาณค่า โดยค่าที่ได้ผลการประมาณค่าในกรณีนี้ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.39) ค่า R-square สูงถึง 0.9999 และค่า F-test สูงมาก ๆ ทั้งในแบบจำลองร้อยละการเข้าชั้นเรียน(CATTEND MODEL)และความสัมพันธ์ผลทางการศึกษา (GRADE MODEL)ซึ่งในที่นี้จึงนำเสนอแต่เฉพาะผลของการประมาณค่าจาก SURE Regression ซึ่งได้ผลดังนี้

4.5.1 การวิเคราะห์แบบจำลองแสดงปัจจัยกำหนดร้อยละการเข้าชั้นเรียน

การวิเคราะห์แบบจำลองแสดงปัจจัยของการเข้าชั้นเรียนพบว่าตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายตัวแปรตามซึ่งแสดงร้อยละการเข้าชั้นเรียนเมื่อพิจารณาจาก SURE Regression ที่มีนัยสำคัญทางสถิติมีดังต่อไปนี้ (ดูรายละเอียดในตาราง ที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39 ผลการประมาณค่าแบบจำลองร้อยละการเข้าชั้นเรียน (CATTENDMODEL) และความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (GRADE MODEL)

Independent Variables and Notation	Single Equation Regression		SURE Regression	
	CATTEND	GRADE	CATTEND	GRADE
ค่าคงที่ (β_0) และ (α_0)	3.449* (0.081) (42.602)	-0.810* (0.161) (-5.043)	0.1072* (0.0263) (4.075)	-0.3294* (0.0136) (-24.217)
ความถี่ในการเข้าชั้นเรียน (Freatt)	0.204* (0.019) (10.646)	-	0.1802* (0.0295) (6.100)	-
เกรดเฉลี่ยสะสมที่อยู่ในรูป log (Ln Pcpa)	0.212* (0.028) (7.556)	0.813* (0.026) (31.884)	-0.0967* (0.0275) (-3.461)	0.3644* (0.0145) (25.122)
แรงจูงใจโดยผู้สอนที่อยู่ในรูป log (Ln Motiva)	0.272* (0.038) (7.163)	-	1.9720* (0.0152) (130.150)	-
ภาควิชาการตลาด (Mark)	-0.120* (0.020) (-5.870)	-	-0.2311* (0.0304) (-7.607)	-
การเข้าชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการ ตัดเกรด (Atgrad)	0.06052* (0.013) (4.515)	-	0.0807* (0.0212) (3.803)	-
เคยลงทะเบียนเรียนมาก่อน (Study Bef)	-0.02195* (0.007) (-2.558)	-	-0.2385* (0.0307) (-7.778)	-
ภาควิชาการพยาบาล (Nurs)	0.08520* (0.025) (3.399)	-	-	-

ตารางที่ 4.39 (ต่อ) ผลการประมาณค่าแบบจำลองร้อยละการเข้าชั้นเรียน(CATTEND MODEL) และความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (GRADE MODEL)

Independent Variables and Notation	Single Equation Regression		SURE Regression	
	CATTEND	GRADE	CATTEND	GRADE
ภาควิชาการคอมพิวเตอร์ (Compu)	0.08043* (0.028) (2.832)	-	-	-
ภาควิชาภาษาอังกฤษ (Eng)	-0.07188** (0.034) (-0.063)	-	-	-
ภาควิชาประวัติศาสตร์ (His)	-0.121* (0.046) (-2.626)	-	-0.6665* (0.0468) (-14.240)	-
ภาควิชาจิตวิทยา (Pys)	0.07272** (0.035) (2.054)	-	-	-
การอ่านหนังสือก่อนและหลัง เข้าชั้นเรียน (Textbook)	0.02659** (0.013) (2.019)	-	-	-
ร้อยละการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป log โดยการประมาณ (LnCATTEND ES)	-	0.207* (0.039) (5.292)	-	0.1744* (0.0032) (54.483)
ชั้นปีที่ 3 (Junior)	-	0.02330* (0.009) (2.730)	-	0.0397* (0.0092) (4.299)
เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดี (Honorl)	-	0.03166** (0.015) (2.173)	-	0.2048* (0.0144) (14.188)

ตารางที่ 4.39 (ต่อ) ผลการประมาณค่าแบบจำลองร้อยละการเข้าชั้นเรียน (CATTEND MODEL) และความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (GRADE MODEL)

Independent Variables and Notation	Single Equation Regression		SURE Regression	
	CATTEND	GRADE	CATTEND	GRADE
เวลาที่ใช้อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์ที่อยู่ในรูป log (LnHstudy)	-	0.01384** (0.006) (2.419)	-	0.0346* (0.0062) (5.609)
นิติศาสตร์ (Law)	-	-0.03235** (0.014) (-2.348)	-	-
ภาควิชาสังคมและมานุษยวิทยา (Soc)	-	0.04839** (0.025) (1.969)	-	0.1054* (0.0172) (6.123)
ภาควิชาการบัญชี (Acc)	-	0.04291* (0.012) (3.546)	-	0.1744* (0.0032) (54.483)
R-Square	0.4770	0.8200	0.9999	0.9999
Adjust R Square	0.4670	0.8170	0.9999	0.9999
F - test	45.864	345.093	very high	very high
Log - likelihood	-	-	1278.5199	1278.5199
Log - determinant of W	-	-	-7.7496	-7.7496

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$

วงเล็บบน : แสดงค่าของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)

วงเล็บล่าง : แสดงค่าที่คำนวณได้ของ t- ratio

ในกรณีของ SURE Regression

ค่า t- ratio ที่เปิดจากตารางมีค่าเท่ากับ 3.160

โดยมีค่าของ Degree of Freedom = 120 และ $\alpha = 0.01$

ปัจจัยแรก เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าที่อยู่ในรูป $\log (\text{LnPgpa})$ โดยค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ -0.0976 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่สัมประสิทธิ์มีเครื่องหมายเป็นลบ หมายความว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าที่อยู่ในรูป \log ลดลงร้อยละ 1 ในภาคเรียนที่ผ่านมา (เทอมที่ $1 / 2543$) ทำให้ร้อยละการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป $\log (\text{Ln CATTEND ES})$ มีค่าสูงขึ้นเท่ากับร้อยละ 0.097 ในเทอมถัดมา (เทอมที่ $2 / 2543$) ทั้งนี้คาดว่าถ้าเทอมที่ผ่านมา นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าลดลง และต้องการจะให้เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าดีขึ้นในเทอมนี้ จำเป็นต้องขยันและเข้าชั้นเรียนให้มากขึ้น ทำให้ร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาจึงมีค่าสูงขึ้น

ปัจจัยที่สอง ตัวแปรหุ่นแสดงความถนัดในการเข้าชั้นเรียน (Freatt) โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.1802 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก หมายความว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ $2 / 2543$ เมื่อเข้าชั้นเรียนสม่ำเสมอ ร้อยละการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป $\log (\text{LnCATTEND ES})$ จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.1802 เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่เข้าเรียนน้อยมาก ฉะนั้นถ้านักศึกษามีการเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้ร้อยละการเข้าชั้นเรียนในรูปของ $\log (\text{LnCATTEND ES})$ มีค่าเพิ่มขึ้น

ปัจจัยที่สาม แรงจูงใจโดยผู้สอนที่อยู่ในรูป $\log (\text{LnMotiva})$ โดยค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 1.9720 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่สัมประสิทธิ์มีเครื่องหมายเป็นบวก หมายความว่า เมื่อนักศึกษาได้รับแรงจูงใจจากผู้สอนในรูปของ \log เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทำให้นักศึกษามีร้อยละการเข้าเรียนในรูปของ \log เพิ่มขึ้นเท่ากับร้อยละ 1.9720 เพราะว่าถ้าผู้สอนมีความรู้ความสามารถดีในการสอน ยุติธรรม ใจดี และช่วยเหลือพร้อมให้คำแนะนำที่ดีแก่นักศึกษา มีส่วนทำให้ค่าของแรงจูงใจที่อยู่ในรูป \log มีค่าสูงขึ้นอันเป็นผลทำให้นักศึกษามีร้อยละของการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป $\log (\text{LnCATTEND ES})$ มีค่าสูงขึ้นดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ปัจจัยที่สี่ ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาการตลาด (Mark) โดยค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ -0.2311 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ แสดงว่านักศึกษาที่สังกัดภาควิชาการตลาดมีแนวโน้มที่ร้อยละการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป \log มีค่าลดลงเท่ากับ 0.2311 เนื่องจากภาควิชาการตลาดเป็นภาควิชาที่ให้ความสำคัญและส่งเสริมการทำกิจกรรมต่าง ๆ ค่อนข้างสูง เนื่องจากมีวิชาเรียนหลายวิชา เช่น บริษัทจำลอง สัมมนาทางการตลาด และศิลปะการขาย เป็นต้น ที่ต้องมีกิจกรรมระหว่างเรียนด้วย ฉะนั้นเมื่อทางภาควิชาการตลาดมีกิจกรรมมากและต้องใช้เวลา นักศึกษาที่สังกัดภาควิชาการตลาดจึงเข้าชั้นเรียนในวิชาอื่น ๆ ลดลง

ปัจจัยที่ห้า ตัวแปรหุ่นแสดงการเข้าเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการคิดเกรด (Atgrade) โดยค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.0807 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก แสดงว่าถ้าอาจารย์ผู้สอนมีการเก็บคะแนนในชั้นเรียนทำให้ค่าของร้อยละการเข้าชั้นเรียนในรูปของ \log เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.0807 การเก็บคะแนนในชั้นเรียน เช่น เก็บคะแนน

จากการบ้าน มีการสอบย่อย การทำรายงานและเช็คชื่อ เป็นต้น มีผลทำให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียนใน ร้อยละที่สูงขึ้น เนื่องจากต้องการได้คะแนนจากการเข้ามามีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ปัจจัยที่หก ตัวแปรหุ่นแสดงเคยลงทะเบียนเรียนมากก่อน (StudyBef) โดยค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ -0.02385 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ แสดงว่า ถ้านักศึกษาที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาใดมาก่อนแล้วมีแนวโน้มที่ค่าร้อยละการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป \log ในวิชานั้นจะลดลงเท่ากับ 0.2385 เพราะว่่านักศึกษาที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาใดมาก่อนแล้วต้องลงทะเบียนเรียนวิชานั้นซ้ำอีกเนื่องจากสอบผ่านด้วยเกรด ไม่ดี (D, D+) หรือไม่ผ่าน (F) หรือบอกลึก (W) และมีความจำเป็นต้องลงทะเบียนเรียนในกรณีที่สอบผ่านได้ D หรือ D+ เพราะเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าไม่ถึง 2.00 แสดงว่านักศึกษานั้นมีความตั้งใจในการเรียนไม่มากพอ เมื่อต้องลงทะเบียนเรียนอีก จึงมักจะเบื่อ และไม่ตั้งใจจริงในการศึกษา จึงทำให้ร้อยละในการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป \log ลดลง เมื่อต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำวิชาเดิมอีก

ปัจจัยสุดท้าย ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาประวัติศาสตร์ (His) โดยค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ -0.6665 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ แสดงว่า ถ้านักศึกษาสังกัดภาควิชาประวัติศาสตร์แล้ว ค่าของร้อยละการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป \log จะลดลงเท่ากับ 0.6665 เนื่องจากภาควิชาประวัติศาสตร์เป็นภาควิชาที่นักศึกษาต้องศึกษาจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์และตำราเรียนเป็นส่วนใหญ่ สามารถค้นคว้าหาตำราอ่านได้ด้วยตัวเองจากห้องสมุดได้ ทำให้นักศึกษาที่สังกัดภาควิชาประวัติศาสตร์จึงมีร้อยละการเข้าชั้นเรียนลดลง

ผลจากการประมาณค่านำมาเขียนเป็นแบบจำลองของร้อยละการเข้าชั้นเรียนโดยประมาณของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในเทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543 คือ

$$\begin{aligned} \text{LnCATTEND ES} = & 0.1072 - 0.0967(\text{LnPgpa}) + 0.1802(\text{Freatt}) + 1.9720(\text{LnMotiya}) \\ & - 0.2311(\text{Mark}) + 0.0807(\text{Atgrad}) - 0.2385(\text{StudyBef}) - 0.6665(\text{His}) \end{aligned}$$

$$\text{ค่า R-Square} = 0.9999$$

$$\text{Adjust-R Square} = 0.9999$$

$$\text{F-Test} = \text{Very high}$$

จากแบบจำลองร้อยละการเข้าชั้นเรียนโดยประมาณ (LnCATTEND ES) ที่ได้พบว่าแรงจูงใจโดยผู้สอนมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกและมีอิทธิพลต่อการเข้าชั้นเรียนมากกว่าตัวแปรอิสระอื่นๆ ฉะนั้นถ้าต้องการให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียนมากขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรมีวิธีการและเทคนิคต่างๆ ในการสร้างแรงจูงใจ ให้นักศึกษาประทับใจ เพื่อนักศึกษาจะได้เข้าชั้นเรียนมากขึ้นนอกจาก

นี้ยังมีตัวแปรอิสระอื่นๆที่มีผลในทางบวกต่อร้อยละการเข้าชั้นเรียนคือ ตัวแปรหุ่นแสดงความถี่ในการเข้าชั้นเรียนซึ่งนักศึกษาที่มีวินัยในตนเองมีความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียนมีการเข้าชั้นเรียนในระดับสูง ตัวแปรหุ่นแสดงส่วนการเข้าชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการตัดเกรดมีส่วนช่วยให้ นักศึกษาเข้าชั้นเรียนเพื่อมุ่งหวังคะแนนเก็บในชั้นเรียน ช่วยส่งผลทำให้ร้อยละการเข้าชั้นเรียนสูงขึ้นที่สุดในที่สุด

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่สังกัดภาควิชาการตลาด และประวัติศาสตร์ มีการเข้าชั้นเรียนน้อย ทั้งนี้เนื่องจากภาควิชาการตลาด มีกิจกรรมนอกหลักสูตรมาก ส่วนนักศึกษาที่สังกัดภาควิชาประวัติศาสตร์มีการเข้าชั้นเรียนน้อยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของวิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่สามารถอ่านและค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น หอสมุดของมหาวิทยาลัยได้ด้วยตนเอง ส่วน นักศึกษาที่เคยเรียนมาก่อนและมาลงทะเบียนเรียนอีกครั้งหนึ่งนั้น มีการเข้าชั้นเรียนน้อยลง ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า นักศึกษาไม่ได้รับแรงจูงใจจากผู้สอนมากพอ ขณะที่นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมลดลง จะมีการเข้าชั้นเรียนมากขึ้นเพื่อทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในภาคเรียนปัจจุบันดีขึ้น นำเอาสมการของร้อยละการเข้าชั้นเรียนในรูปของlog โดยการประมาณ (LnCATTENE ES) ข้างต้นไปเป็นตัวแปรอิสระในการหาแบบจำลองของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในชั้นตอนต่อไป

4.5.2 การวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยกำหนดความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา

การวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยกำหนดความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่าตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายตัวแปรตามซึ่งแสดงความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาเมื่อพิจารณาจาก SURE Regression ที่มีนัยสำคัญทางสถิติมีดังต่อไปนี้ (ดูรายละเอียดในตาราง ที่ 4.39)

ปัจจัยแรก เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าที่อยู่ในรูป $\log(\text{LnPgpa})$ โดยค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.3644 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่ค่าของสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวกหมายความว่านักศึกษาที่มีค่าเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าที่อยู่ในรูป \log โดยเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ในภาคเรียนที่ผ่านมา (เทอมที่ 1 / 2543)ทำให้ร้อยละของเกรดที่อยู่ในรูป \log ในเทอมที่ 2 จะเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.3644 ทั้งนี้เพราะว่า ถ้านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าสูงขึ้นในเทอมก่อนหน้านั้นย่อมแสดงว่านักศึกษาต้องมีความขยันเรียนเพิ่มขึ้น เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าในเทอมถัดมาจึงมีค่าเพิ่มขึ้น จึงทำให้ค่าของ LnPgpa เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้ค่าของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษามีค่าสูงขึ้น

ปัจจัยที่สอง ตัวแปรหุ่นแสดงการเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดี (Honorl) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.2048 การที่สัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวกหมายความว่านักศึกษาที่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนการลงทะเบียนเรียนในเทอมที่ 2 /2543 ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา(LnGRADE) มีค่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.2048 เมื่อเทียบกับนักศึกษาที่ไม่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อน ทั้งนี้เพราะว่านักศึกษาที่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดี

(Honor) มาก่อนเป็นผู้ที่ขยันตั้งใจเรียนและอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ มีผลทำให้เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าในเทอมถัดไปของนักศึกษาที่เคยได้รับเกียรติบัตรมาก่อนจึงมีค่าสูงขึ้นอันเป็นผล ทำให้ค่าของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (LnGRADE) มีค่าสูงขึ้นด้วย

ปัจจัยที่สาม ร้อยละการเข้าชั้นเรียนที่อยู่ในรูป log โดยประมาณ(LnCATTEND ES) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.1744 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่เครื่องหมายของสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก หมายความว่า นักศึกษาที่มีค่าร้อยละของการเข้าชั้นเรียนโดยประมาณที่อยู่ในรูป log มีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 มีผลทำให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (LnGRADE) ของ นักศึกษามีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1744 การที่นักศึกษาเข้าชั้นเรียนโดยการประมาณด้วยร้อยละที่สูงขึ้นทำให้ได้รับข่าวสาร ตลอดจนแนวข้อสอบหรือคะแนนเก็บในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าอาจารย์ผู้สอน สอนเนื้อหาที่แตกต่างไปจากตำราที่ใช้เรียนและออกสอบด้วยมีส่วนทำให้ผู้ที่เข้าชั้นเรียนด้วยร้อยละที่เพิ่มขึ้นมีโอกาสได้รับเกรดเฉลี่ยสะสมที่สูงขึ้นด้วย

ปัจจัยที่สี่ ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาการบัญชี (Acc) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.0764 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่เครื่องหมายของสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก หมายความว่า ถ้านักศึกษาลงทะเบียนเรียนและสังกัดภาควิชาบัญชีแล้วทำให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาที่อยู่ในรูปของ log (LnGRADE) ของนักศึกษามีค่าเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.0764 เนื่องจากนักศึกษาภาควิชาบัญชีเป็นผู้ที่ผ่านการคัดเลือกจากการสอบเข้าด้วยการแข่งขันในสัดส่วนที่สูงกว่าคณะอื่นๆเพราะฉะนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่จึงมีความตั้งใจและขยันเรียน นอกจากนี้โดยธรรมชาติของวิชาบัญชีก็ต้องขยันทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอจึงสามารถสอบได้เกรดดีๆและเมื่อนักศึกษาขยันอ่านตำราเรียนเป็นนิสัยแล้ว ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในรูปของlog (LnGRADE) ของนักศึกษาที่สังกัดภาควิชาบัญชีจึงมีค่าเพิ่มสูงขึ้น

ปัจจัยที่ห้า ตัวแปรหุ่นแสดงสถานภาพชั้นปีที่ 3 (Junior) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้เท่ากับ 0.0397 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่ค่าสัมประสิทธิ์มีเครื่องหมายเป็นบวกหมายความว่า ถ้านักศึกษา ลงทะเบียนเรียนในเทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2543 และนักศึกษามีสถานภาพชั้นปีที่ 3 (Junior) แล้ว ค่าของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาที่อยู่ในรูป log (LnGRADE) มีค่าเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.0397 ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อนักศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่ได้ศึกษาวิชาเอกซึ่งเป็นวิชาเฉพาะที่นักศึกษาถนัดและสนใจจึงทำให้ ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในรูปของlog (LnGRADE) ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มีแนวโน้มที่สูงขึ้น

ปัจจัยสุดท้ายคือ เวลาที่ใช้อ่านและทบทวนตำราเรียนในรูปของ log ต่อสัปดาห์ (LnH-study) ค่าของสัมประสิทธิ์ที่ได้ เท่ากับ 0.0346 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเป็นบวก แสดงว่าเวลาที่ใช้อ่านตำราเรียนในรูปของlog ต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 มีแนวโน้มที่จะ ทำให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในรูปของlog(LnGRADE) มีค่าเพิ่มขึ้น

ร้อยละ 0.0346 เนื่องจากการที่นักศึกษายังมีเวลาในการอ่านและทบทวนตำราต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นก็จะทำให้นักศึกษามีโอกาสได้เรียนรู้และเข้าใจในตำราเรียนมากขึ้นซึ่งเป็นการช่วยทำให้ให้ความสัมพันธ์ผลทางการศึกษาในรูปของlog(LnGRADE) ของนักศึกษาในการสอบมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น

ปัจจัยสุดท้าย ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา (Soc) โดยค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.1054 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เครื่องหมายของสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก แสดงว่า ถ้านักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในเทอมที่ 2 / 2543 และสังกัดภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาแล้วค่าของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาที่อยู่ในรูปlog (LnGrade) มีค่าเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.1054 เนื่องจากภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามีนักศึกษาทั้งหมดจำนวนน้อย อาจารย์จึงสามารถเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาได้ทั่วถึง นอกจากนี้ ธรรมชาติของวิชาในภาควิชานี้นักศึกษาต้องไปดูงาน ไปศึกษาถึงสภาพต่าง ๆ ของสังคมที่เกิดขึ้นในลักษณะต่าง ๆ กัน เป็นต้นได้เป็นส่วนเสริมทำให้นักศึกษาในภาควิชานี้มีโอกาสได้คะแนนเก็บจากส่วนของภาคปฏิบัตินี้ช่วยเป็นส่วนเสริมให้คะแนนรวมทั้งหมดสูงขึ้นเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าของนักศึกษาจากภาควิชานี้จึงสูงขึ้น อันเป็นสาเหตุทำให้ค่าของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาที่อยู่ในรูป log จึงมีค่าสูงขึ้น

ผลจากการประมาณค่านำมาเขียนเป็นแบบจำลอง (MODEL) ของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในเทอมที่ 2 / 2543 คือ

$$\begin{aligned} \text{LnGRADE} &= -0.3294 + 0.3644 (\text{LnPgpa}) + 0.2048 (\text{Honorl}) + 0.1744 \\ &(\text{LnCATTEND ES}) + 0.0764 (\text{Acc}) + 0.0397 (\text{Junior}) \\ &+ 0.0346 (\text{LnHstudy}) + 0.1054 (\text{Soc}) \end{aligned}$$

$$\text{ค่า R-Square} = 0.9999$$

$$\text{Adjust-R Square} = 0.9999$$

$$\text{F-Test} = \text{Very high}$$

จากแบบจำลองของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาที่ได้พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับตัวแปรอิสระทั้งหมดโดยเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าของนักศึกษามีค่าสูงขึ้นจะทำให้ค่าของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ส่วนประวัติที่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนจะส่งผลทำให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาสูงขึ้นเช่นกัน นักศึกษาสังกัดภาควิชาบัญชีมีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาสูงกว่าภาควิชาอื่นๆ เนื่องจากนักศึกษาระดับบัญชีส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ขยันและตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนนักศึกษาที่สังกัดภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่าภาควิชาอื่นๆ นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีสถานะภาพชั้นปีที่สามมีค่า

ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาสูงกว่าชั้นปีอื่นๆ เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มีสถานะภาพชั้นปีที่สาม ได้เรียนวิชาเอกที่ตนเองถนัด ทำให้นักศึกษาสามารถทำคะแนนได้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตามส่วนที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษคือความถี่ในการเข้าชั้นเรียนโดยประมาณ และจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์ เพราะปัจจัยทั้งสองนี้อาจารย์ผู้สอนสามารถเป็นผู้กระตุ้น โดยการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนได้ โดยการบอกเหตุผลและสร้างบรรยากาศเพื่อให้นักศึกษามีความสนใจที่เข้าชั้นเรียนและใช้เวลาในการอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์มากขึ้น อันเป็นเหตุช่วยให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาสูงขึ้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา รายได้ที่ได้รับจากทุนการศึกษา และรายได้ที่ได้รับจากการกู้ยืมจากรัฐบาล ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากผลของการศึกษาที่ได้จากการสำรวจแสดงให้เห็นว่าเมื่อพิจารณารายได้ที่ได้รับจากบิดามารดาทั้งสามระดับคือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาทต่อเดือน ตั้งแต่ 3,001 ถึง 6,000 บาทต่อเดือน และสูงกว่า 6,000 บาทต่อเดือน จะได้ค่าร้อยละการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในแต่ละระดับใกล้เคียงกันและ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากค่าของเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) และเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจอื่น ๆ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ ไม่มีผลที่ก่อให้เกิดความแตกต่างกันกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพได้